

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR A. B.

Protokolant: sekretarz sądowy P. O.

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku A. Z.

z udziałem M. Z.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków A. Z. i M. Z. wchodzi:

a) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi XVI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), wraz z udziałem wynoszącym (...) części w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli poszczególnych lokali oraz takim samym udziałem we współwłasności działki gruntu, dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, XVI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...), o wartości 422.417 zł (czteryście dwadzieścia dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych),

b) garaż nr (...) położony w Ł. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi XVI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), wraz z udziałem wynoszącym (...) części w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli poszczególnych lokali oraz takim samym udziałem we współwłasności działki gruntu, dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, XVI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...), o wartości 21.000 zł (dwadzieścia jeden tysięcy złotych),

c) garaż nr (...) położony w Ł. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi XVI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), wraz z udziałem wynoszącym (...) części w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli poszczególnych lokali oraz takim samym udziałem we współwłasności działki gruntu, dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, XVI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...), o wartości 21.000 zł (dwadzieścia jeden tysięcy złotych),

d) motocykl marki H. o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 1997, o wartości 6.400 zł (sześć tysięcy czterysta złotych);

II. ustalić, że udziały małżonków A. Z. i M. Z. w majątku wspólnym są równe;

III. dokonać podziału majątku wspólnego A. Z. i M. Z. w ten sposób, że składniki majątku wspólnego opisane w punkcie I a, I b i I c przyznać na własność A. Z., natomiast składnik majątku wspólnego opisany w punkcie I d przyznać na własność M. Z.;

IV. zasądzić o A. Z. na rzecz M. Z. kwotę 65.577,31 zł (sześćdziesiąt pięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt siedem złotych i 31/100) tytułem dopłaty, tytułem rozliczenia nakładów z majątku wspólnego stron na majątek osobisty M. Z. oraz tytułem nakładów z majątków osobistych M. Z. i A. Z. na majątek wspólny stron, płatną w terminie 2 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty na wypadek uchybienia terminowi płatności;

V. oddalić wniosek M. Z. o rozliczenie nakładów z jego majątku osobistego na majątek wspólny w pozostałym zakresie;

VI. oddalić wniosek A. Z. o rozliczenie nakładów z jej majątku osobistego na majątek wspólny w pozostałym zakresie;

VII. zasądzić od A. Z. na rzecz M. Z. kwotę 1.138,18 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści osiem złotych i 18/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

VIII. nakazać pobrać od A. Z. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 8.520,15 zł (osiem tysięcy pięćset dwadzieścia złotych i 15/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygnatura akt II Ns 1809/10

UZASADNIENIE

W dniu 22 grudnia 2010 roku A. Z., reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata, wniosła o dokonanie podziału majątku dorobkowego jej i M. Z.. Podniosła, że w skład tego majątku wchodzi: obciążone hipoteką spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu położonego w Ł. przy ul. (...) o wartości 600.000 zł, dwa garaże przynależące do tej nieruchomości o łącznej wartości 40.000 zł, nieruchomość położona w Ł. przy ul. (...) o wartości 300.000 zł oraz ruchomości w postaci: samochodu osobowego marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 20.000 zł i motocykla marki H. o wartości 15.000 zł. Wniosła o ustalenie przez Sąd, że udziały w majątku wspólnym stron są równe i dokonanie podziału majątku dorobkowego stron poprzez przyznanie jej na własność lokalu położonego w Ł. przy ul. (...) i przynależących do tego lokalu garaży oraz samochodu osobowego marki H. (...), a pozostałych przedmiotów – na własność M. Z.. Wniosła o ustalenie, że nakłady z majątku wspólnego na majątek odrębny M. Z. wynoszą 500.000 zł i dotyczą pokrycia udziału uczestnika w spółce (...) z majątku wspólnego stron, nakłady z jej majątku odrębnego na majątek wspólny wynoszą 20.000 zł w postaci spłaty pożyczki zaciągniętej na zakup samochodu osobowego H. (...), zaś nakłady uczestnika na majątek wspólny wynoszą 91.218 zł (zgodnie z oświadczeniami uczestnika). Do rozliczenia zgłosiła: kwotę 4.852 zł – z tytułu środków zgromadzonych na koncie w dacie zawarcia związku małżeńskiego, kwoty 13.400 zł i 11.200 zł – z tytułu posiadanych akcji, kwoty 3.202 zł i 8.497 zł – z tytułu odszkodowań uzyskanych w trakcie trwania małżeństwa oraz kwoty 2.800 zł i 47.267 zł z tytułu spłaconych kredytów. W związku z tym A. Z. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od uczestnika kwoty 114.291 zł tytułem wyrównania wartości udziałów, z uwzględnieniem nakładów każdej ze stron.

W uzasadnieniu wniosku podniosła, że pomimo faktu, iż w dniu 12 sierpnia 2008 roku strony dokonały częściowego umownego podziału majątku wspólnego, umowa ta jest dotknięta wadą opisaną w treści art. 86 § 1 k.c., a w związku z tym czynność ta jest nieważna i objęta tą czynnością nieruchomość położona w Ł. przy ul. (...) nadal wchodzi do majątku wspólnego stron. Podniosła ponadto, że na zakup mieszkania położonego w Ł. przy ul. (...) przeznaczyła ona ze swojego majątku odrębnego kwotę 70.500 zł uzyskaną ze sprzedaży posiadanego wcześniej mieszkania przy ul. (...) w Ł.. Kwota ta stanowiła 28,2 % ogólnej kwoty 250.000 zł, za jaką małżonkowie nabyli powyżej opisane mieszkanie. Wnioskodawczyni zgłosiła ten nakład do rozliczenia.

(wniosek k. 2-8, pełnomocnictwo k. 9)

W odpowiedzi na wniosek z dnia 11 kwietnia 2011 roku M. Z., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, przyłączył się do wniosku o dokonanie podziału majątku wspólnego stron co do zasady. Zakwestionował, aby w skład tego majątku wchodziła nieruchomość położona w Ł. przy ul. (...). Podniósł, że w tym zakresie strony dokonały już umownego częściowego podziału majątku wspólnego i czynność ta, wbrew twierdzeniom wnioskodawczyni, nie jest dotknięta żadną z wad oświadczeń woli. Przyznał, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi pozostałe wymienione przez wnioskodawczynię składniki; nie kwestionował również nakładu z majątku osobistego wnioskodawczyni na majątek wspólny w postaci 28,2% wartości nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...). Podniósł jednak, że nakłady z jego majątku osobistego na majątek wspólny stron są wyższe niż wskazywała na to wnioskodawczyni i wynoszą łącznie 106.218 zł. Wskazał, że są to nakłady wskazane we wniosku. Uczestnik nie sprecyzował dokładnie, jak dokonano tego wyliczenia. Podniósł, że według niego wartość spółki (...) na dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego wynosiła 174.271 zł, a wkład do spółki został pokryty z pożyczki zaciągniętej na ten cel przez małżonków u B. B.. (odpowiedź na wniosek k. 45-47)

W piśmie procesowym z dnia 20 kwietnia 2011 roku pełnomocnik wnioskodawczyni zakwestionowała wartość spółki cywilnej (...) wskazaną przez uczestnika oraz wartość nakładów dokonanych przez niego z majątku odrębnego na majątek wspólny. Zgłosiła ponadto do rozliczenia nakład z majątku osobistego wnioskodawczyni na majątek wspólny stron w postaci kwoty 30.000 zł uzyskanej przez A. Z. z (...) Spółki (...), której była współnikiem. Zakwestionowała także fakt zaciągnięcia przez wnioskodawczynię pożyczki u B. B., gdyż na umowie nie widnieje jej podpis i brak jest w jej treści określenia, na jaki cel pożyczka ta została zaciągnięta. (pismo procesowe k. 99-102).

Na rozprawie dniu 27 kwietnia 2011 roku pełnomocnik wnioskodawczyni oświadczyła, że nie kwestionuje pożyczki zaciągniętej na pokrycie wkładu uczestnika w spółce cywilnej (...) (protokół rozprawy z dnia 27.04.2001r. k. 107)

W piśmie procesowym z dnia 27 czerwca 2011 roku pełnomocnik uczestnika wskazała, że zgłasza do rozliczenia nakład z majątku osobistego uczestnika na majątek wspólny stron w postaci spłaty kredytu odnawialnego we wspólnym rachunku stron w (...) S.A. w kwocie 44.059 zł i spłaty odsetek od tego kredytu w kwocie 2.770,84 zł – łącznie kwoty 46.829,84 zł (pismo procesowe z dnia 27 czerwca 2011 roku k. 159-161)

W piśmie procesowym z dnia 27 lutego 2012 roku pełnomocnik uczestnika sprecyzowała dotychczasowe stanowisko dotyczące nakładów uczestnika M. Z. z jego majątku osobistego na majątek wspólny stron. Wskazała, że przed zawarciem związku małżeńskiego uczestnik na rachunku osobistym posiadał kwotę 4.852,59 zł, w październiku 2003 roku sprzedał posiadane na rachunku maklerskim akcje o wartości 13.400 zł, a w grudniu 2005 roku – akcje o wartości 11.200 zł, otrzymał zwrot pożyczki udzielonej P. C. (1) w kwocie 15.000 zł, otrzymał odszkodowania za złamaną nogę w kwocie 8.497 zł z T. G. w dniu 3 stycznia 2005 roku oraz w kwocie 3.202,23 zł z T. A. w dniu 9 listopada 2004 roku (pismo procesowe z dnia 27 lutego 2012 roku k. 346-350)

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2012 roku Sąd zwolnił wnioskodawczynię A. Z. od kosztów sądowych w całości (postanowienie k. 591)

W piśmie procesowym z dnia 18 lutego 2016 roku pełnomocnik uczestnika wniosła o rozliczenie nakładu z majątku osobistego uczestnika w postaci spłaty przez niego w okresie czasu od dnia 26 maja 2008 roku do dnia 10 lutego 2016 roku odsetek od kredytu odnawialnego posiadanego przez strony we wspólnym rachunku na kwotę 32.527,48 zł (pismo procesowe z dnia 18 lutego 2016r. k. 1074).

Ostatecznie pełnomocnik wnioskodawczyni uznała jedynie nakłady z majątku osobistego uczestnika postępowania na majątek wspólny stron w kwotach: 4.852 zł z tytułu środków posiadanych na rachunku bankowym w dniu zawarcia związku małżeńskiego, 3.202,00 zł i 8.497,00 zł z tytułu uzyskanych odszkodowań, które jednak zostały przeznaczone na zaspokojenie potrzeb rodziny oraz 2.800 zł z tytułu spłaty kredytu w banku (...) S.A. Zakwestionowała fakt zaciągnięcia przez wnioskodawczynię pożyczki u B. B. oraz fakt, że znała ona okoliczności i warunki jej udzielenia M. Z. (pismo procesowe k. 1085-1086).

W piśmie procesowym z dnia 29 kwietnia 2016 roku pełnomocnik uczestnika wniosła o uwzględnienie przez Sąd nakładu dokonanego przez uczestnika w postaci spłaty pożyczki zaciągniętej przez niego u B. B. w dniu 27 stycznia 2005 roku (pismo procesowe k. 1108).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. Z. i M. Z. zawarli związek małżeński w dniu 28 lipca 2001 roku. Przed zawarciem związku małżeńskiego nie zawierali umów majątkowych małżeńskich. (bezsporne)

Związek małżeński stron został rozwiązany wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 5 maja 2008 roku wydanym w sprawie XII C 2707/07. (bezsporne)

Umową darowizny dokonaną w formie aktu notarialnego z dnia 25 maja 1998 roku, zarejestrowanego w repertorium A za numerem (...), przed notariuszem M. S. A. K. (1) otrzymała od J. K., Z. K. i A. K. (2) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu położonego w Ł. przy ul. (...) do jej majątku odrębnego. (kopia aktu notarialnego k. 15-16)

W dniu 15 marca 1999 roku A. K. (1), M. K., K. S. (1), K. W. i D. L. zawarli umowę Spółki cywilnej (...) s.c.". Udział wnioskodawczyni w Spółce wynosił 16,5%. W dniu 18 stycznia 1999 roku A. Z. wystąpiła ze spółki (...). Dochód związany z udziałem wnioskodawczyni w powyżej opisanej Spółce wyniósł 4.899,22 zł. (umowa spółki k. 114; aneks do umowy spółki k. 115, aneks do umowy spółki k. 116, PIT B- k. 115-115v)

W dniu 1 czerwca 2001 roku M. Z. udzielił P. C. (1) pożyczki w kwocie 15.000 zł. Wobec niewywiązywania się pożyczkobiorcy z terminowego zwrotu udzielonej kwoty pożyczki, w dniu 3 kwietnia 2002 roku M. Z. i P. C. (1) zawarli ugodę dotyczącą spłaty przedmiotowej umowy pożyczki. Zgodnie z jej postanowieniami pożyczka miała zostać spłacona przez P. C. (1) w miesięcznych ratach w wysokości nie mniejszej niż 1.000 zł w terminie do 31 grudnia 2002 roku. Pożyczka była spłacana w ratach oscylujących w granicach pomiędzy 1.000 zł a 3.000 zł i została w tym terminie spłacona w pełnej wysokości. (umowa ugody k. 396, zeznania uczestnika M. Z. k. 1104-1106, k. 1121)

W dniu 27 lipca 2001 roku na rachunku bankowym M. Z. prowadzonym przez Bank (...) S.A. znajdowała się kwota 4.852,59 zł. Kwota ta została wydana przez małżonków na zwykłe sprawy, nie była przeznaczona na żadne inwestycje (zaświadczenie k. 369, zeznania uczestnika k. 1121)

Aktem notarialnym z dnia 9 kwietnia 2002 roku, zawartym przed notariuszem P. C. (2), zarejestrowanym w Rep. A za numerem (...), A. Z. sprzedała na rzecz A. R. (1) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w Ł. przy ulicy (...) stanowiące jej majątek odrębny, za kwotę 70.500 zł. (kopia aktu notarialnego k. 17-18)

Środki uzyskane ze sprzedaży powyżej opisanego lokalu zostały przez A. Z. i M. Z. w całości wpłacone na konto Spółdzielni Mieszkaniowej (...) jako wkład na nowe mieszkanie, czyli obecnie wchodzącą w skład majątku wspólnego stron nieruchomości położoną w Ł. przy ul. (...). Umożliwiło to wnioskodawczyni uniknięcie konieczności zapłaty podatku z tytułu zbycia mieszkania położonego w Ł. przy ulicy (...). (okoliczność bezsporne, a także: oświadczenie k. 19, podanie k. 20, zeznania świadka L. K. – M. k. 314-316, zeznania świadka A. W. – k. 313)

Umowa o budowę mieszkania przy ul. (...) została zawarta przez A. Z. i M. Z. ze Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w Ł. w dniu 26 kwietnia 2002 roku. Koszt budowy lokalu został określony na kwotę 181.742 zł. Umowa była następnie trzykrotnie aneksowana. Zgodnie z tymi aneksami, pierwsza rata należności na lokal miała zostać uiszczona w wysokości 91.742 zł do dnia 20 sierpnia 2002 roku. Kolejne - miały być płatne w następujący sposób: II rata w wysokości 35.000 zł – do dnia 30 sierpnia 2002 roku, III rata w wysokości 35.000 zł - do dnia 30 października 2002 roku i ostatnia rata w kwocie 20.000 zł - w momencie postawienia mieszkania do dyspozycji (umowa k. 361-363, aneksy – k. 364-366, zeznania wnioskodawczyni k. 1101)

W dniu 11 stycznia 2005 roku M. Z., D. O. i M. O. zawarli umowę spółki cywilnej (...). Udział uczestnika M. Z. w Spółce został określony na poziomie 50 %. Przy zawieraniu umowy Spółki (...) zobowiązał się do wniesienia wkładu do

Spółki w kwocie 300.000 zł. Pierwsza część tego wkładu miała zostać wniesiona do dnia 31 stycznia 2005 roku w kwocie 90.000 zł, kolejne - odpowiednio w kwocie 90.000 zł do dnia 15 marca 2005 roku i w kwocie 120.000 zł do dnia 30 maja 2005 roku. (umowa spółki cywilnej (...) - k. 53-56, aneks numer (...) - k. 57, aneks numer (...) - k. 58)

Cały wkład uczestnika postępowania M. Z. został wniesiony do spółki z rachunku wspólnego stron w M., gdyż takie ustalenia zostały poczynione przez współników. (okoliczność bezsporna, a także historia operacji na rachunku k. 123-153, zeznania uczestnika k. 1104-1106, k. 1120-1121)

Wkład uczestnika do Spółki cywilnej (...) został pokryty między innymi z pożyczki zaciągniętej na ten cel u B. B. – ciotki uczestnika w kwocie 10.000 zł oraz 65.000 zł USD - w dniu 27 stycznia 2005 roku. Umowa pożyczki została podpisana przez M. Z. i B. B.. Choć A. Z. nie było przy podpisywaniu umowy pożyczki, wiedziała o jej zaciągnięciu i kwocie udzielonej pożyczki. Wnioskodawczyni w dniu zawarcia umowy opiekowała się nowonarodzonym synem stron. Przed jej podpisaniem B. B. rozmawiała wielokrotnie z M. Z. i A. Z. o kwestii udzielenia im pożyczki na założenie spółki cywilnej (...). Prowadzone rozmowy dotyczyły również możliwości stania się przez B. B. współnikiem w tej spółce. Kwoty 10.000 zł oraz 6.000 USD zostały przekazane uczestnikowi przez B. B. przed dniem zawarcia umowy pożyczki. Środki te zostały wpłacone przez uczestnika na wspólne konta stron w banku (...) S.A. XI Oddział w Ł., prowadzone w walucie polskiej o numerze (...) oraz w walucie USD o numerze (...). Reszta kwoty pożyczki została przekazana przelewem bankowym w dniu 4 kwietnia 2005 roku na rachunek walutowy stron w banku (...) S.A. Pożyczka ta miała zostać zwrócona jednorazowo do dnia 27 stycznia 2009 roku wraz z odsetkami w wysokości 4% w skali roku. (potwierdzenia wpłaty k. 89; lista operacji k. 90, umowa pożyczki k. 92, zeznania świadka L. K. – Z. k. 314-316; zeznania świadka B. B. – k. 319-320, zeznania uczestnika k. 1104-1106, k. 1120-1121)

Decyzją z dnia 9 listopada 2003 roku M. Z. otrzymał odszkodowanie od Towarzystwa (...) S.A. A. L. w kwocie 3.202,23 zł 8.497 zł z tytułu uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku. (decyzja – k. 368)

W dniu 12 listopada 2003 roku uczestnik postępowania wypłacił z rachunku maklerskiego w (...) S.A. kwotę 13.416,43 zł po sprzedaży w dniu 21 października 2003 roku akcji P. i PKN (...) za kwoty 1.885,97 zł, 4.682,50 zł i 6.780,66 zł. W dniach 12 i 15 września 2005 roku uczestnik postępowania M. Z. dokonał sprzedaży akcji (...) S.A. za kwoty 1.805,69 zł i 9.871,71 zł. Wpłata tych kwot z rachunku maklerskiego uczestnika, w łącznej kwocie 11.759,60 zł, nastąpiła w dniu 15 września 2005 roku. (lista transakcji k. 164, k. 165, k. 166, k. 370-372)

Decyzją z dnia 3 stycznia 2005 roku M. Z. otrzymał odszkodowanie od Towarzystwa (...) S.A. G. Polska w kwocie 8.497 zł z tytułu uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku. (decyzja – k. 367)

W dniu 11 marca 2008 roku A. Z. zawarła z Zakładowym Funduszem Świadczeń Socjalnych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. umowę pożyczki w kwocie 25.000 zł. Pożyczka była spłacana w miesięcznych ratach począwszy od miesiąca czerwca 2008 roku do sierpnia 2010 roku. Pierwsza jej rata została spłacona w dniu 10 czerwca 2008 roku, a ostatnia w dniu 10 sierpnia 2010 roku (pismo (...) Spółki z o.o. – k. 120, zeznania wnioskodawczyni k. 1100-1104, k. 119-1120)

Powyżej opisana pożyczka została przeznaczona w całości przez wnioskodawczynię na zakup samochodu osobowego H. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2003. (zeznania świadka L. K. – M. – k. 314-316; zeznania wnioskodawczyni k. 1100-1104, k. 119-1120)

Samochód osobowy N. (...) został przez wnioskodawczynię sprzedany M. Kuna w dniu 11 kwietnia 2008 roku za kwotę 8.500 zł (umowa – k. 409; zeznania świadka L. K. – M. - k. 341-316)

Samochód osobowy H. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2003 został przez wnioskodawczynię kupiony w dniu 4 marca 2008 roku za kwotę 20.000 zł (umowa k. 412, zeznania wnioskodawczyni k. 1100-1104, k. 119-1120)

Nieruchomość położona w Ł. przy ul. (...) stanowiła własność dziadka uczestnika postępowania R. Z.. Spadek po nim odziedziczyła na podstawie testamentu notarialnego z dnia 11 stycznia 2001 roku jego żona J. Z., która na tej

nieruchomości mieszka do chwili obecnej. Na podstawie umowy o spadek sporządzonej w formie aktu notarialnego z dnia 11 sierpnia 2003 roku, M. Z. nabył od J. Z. za fundusze stanowiące majątek wspólny jego i A. Z. ten spadek za kwotę 15.000 zł. (okoliczność bezsporna, kopia aktu notarialnego k. 93-94, zeznania świadka L. K. – Z. k. 314-316, zeznania świadka B. B. k. 319-320, zeznania wnioskodawczyni k. 1100-1104, k. 119-1120, zeznania uczestnika k. 1104-1106, k. 1120-1121)

W dniu 12 sierpnia 2008 roku A. Z. i M. Z. dokonali w formie aktu notarialnego, zarejestrowanego w Repertorium A numer (...), przed notariuszem A. S. umownego częściowego podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że wchodzącą w skład ich majątku wspólnego nieruchomości położoną w Ł. przy ulicy (...) nabył na własność M. Z. bez spłat i dopłat na rzecz A. Z.. (kopia aktu notarialnego k. 13-14)

Do podpisania tego aktu notarialnego doszło z inicjatywy uczestnika, który należał na przeniesienie na niego przez wnioskodawczynię A. Z. jej udziału w nieruchomości, gdyż uczestnik chciał rozpocząć na tej nieruchomości inwestycje. Koszty sporządzenia tego aktu notarialnego pokrył M. Z.. Strony uzgodniły wtedy, że wnioskodawczyni pozostanie wraz ze wspólnym synem stron w mieszkaniu na ul. (...). Nie został pomiędzy stronami uzgodniony żaden termin dokonania dalszego umownego podziału majątku wspólnego dotyczącego mieszkania położonego w Ł. przy ul. (...). Koszty ewentualnego dalszego umownego podziału majątku, w zakresie mieszkania przy ul. (...) w Ł., miała pokryć A. Z., ale nie miała na to pieniędzy. (zeznania świadka A. W. – k. 313-314; zeznania świadka L. K. – M. k. 314-316; zeznania świadka B. B. –k. 319-3320, zeznania świadka K. K. (2) k. 335-336; zeznania świadka B. M. k. 336-337; zeznania wnioskodawczyni k. 1100-1104, k. 119-1120, zeznania uczestnika k. 1104-1106, k. 1120-1121)

Po rozwodzie sytuacja materialna wnioskodawczyni była ciężka, miała wiele wydatków w tym zmuszona była pokryć koszty postępowania rozwodowego (okoliczność bezsporna)

Przed dokonaniem częściowego umownego podziału majątku wspólnego A. Z. i M. Z. rozmawiali również o możliwości dokonania całościowego podziału ich majątku wspólnego. Ze wstępnych uzgodnień stron w tym zakresie wynikało, że uczestnik miał wziąć na siebie obowiązek spłaty pożyczki u B. B., a wnioskodawczyni nie będzie rościć sobie praw do spółki (...). Wnioskodawczyni miała wziąć na siebie obowiązek spłaty pozostałej części kredytu hipotecznego zaciągniętego na zakup mieszkania przy ul. (...) w Ł. i przenieść na uczestnika jej udział w nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), wnioskodawczyni miała pozostać ze wspólnym synem stron w mieszkaniu przy ul. (...) w Ł. i rozliczeń z nim związanych, uwzględniających nakład A. Z. na tę nieruchomość, strony miały dokonać w późniejszym, bliżej nie określonym terminie (zeznania wnioskodawczyni k. 1100-1104, k. 1119-1120, zeznania uczestnika k. 1104-1106, k. 1120-1121).

W dniu 16 lutego 2010 roku pełnomocnik wnioskodawczyni w osobie adw. A. R. (2) skierował do uczestnika M. Z. pierwsze pismo w sprawie propozycji polubownego podziału majątku wspólnego stron, obejmującej również dokonanie tego podziału w zakresie nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...). (pismo z dnia 16 lutego 2010 roku - k. 29-30)

W odpowiedzi na powyższe pismo, pełnomocnik uczestnika w osobie adw. L. T., zakwestionował przynależność nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) do majątku wspólnego stron, gdyż w jej zakresie strony dokonały już umownego częściowego podziału majątku wspólnego stron. (pismo z dnia 6 maja 2010 roku - k. 26-27)

W piśmie z dnia 14 lutego 2011 roku wnioskodawczyni A. Z. złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych umownego notarialnego częściowego podziału majątku wspólnego stron, w którym zrzekła się swojego udziału w prawie własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) bez spłaty (pismo k. 326, to samo k. 870)

Właścicielami nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), wraz z dwoma przynależącymi do niej garażami, są A. Z. oraz M. Z.. Umowa ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia własności została zawarta w formie aktu notarialnego w dniu 10 marca 2008 roku (odpisy ksiąg wieczystych numer: (...) k. 32-34, (...) k. 38-40, (...) k. 41-43, kopia aktu notarialnego k. 373-379)

Właścicielem nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) jest M. Z.. (odpis księgi wieczystej numer: (...) k. 35-37)

W skład majątku wspólnego stron wchodzi motocykl marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...), o wartości 6.400 zł. (kopia dowodu rejestracyjnego k. 52, opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości k. 909)

(...) Spółki cywilnej (...) na dzień ustania wspólności ustawowej małżeńskiej pomiędzy A. Z. i M. Z. wynosiła 599.838,39 zł (okoliczność bezsporna, protokół rozprawy z dnia 21.04.2016r. k. 1099)

Wartość samochodu osobowego marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosi 26.800 zł (opinia biegłego rzeczoznawcy k. 907-908)

Wartość nieruchomości lokalowej położonej w Ł. przy ul. (...) wynosi 480.000 zł. Wartość przynależących do tej nieruchomości dwóch garaży położonych w Ł. przy ul. (...) lok. 28G i lok. 29G wynosi po 21.000 zł, łącznie 42.000 zł (okoliczność bezsporna).

Wartość zabudowanej nieruchomości gruntowej położonej w Ł. przy ul. (...) wynosi 438.000 zł (okoliczność bezsporna)

Wnioskodawczyni A. Z., ani uczestnik M. Z. w trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej nie przeznaczali żadnych kwot pieniężnych na własne potrzeby nie związane z uzasadnionymi potrzebami rodziny i wspólnego dziecka stron (zeznania wnioskodawczyni k. 1100-1104, k. 119-1120, zeznania uczestnika k. 1104-1106, k. 1120-1121)

Po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej uczestnik postępowania dokonał spłaty salda ujemnego na wspólnym rachunku stron postępowania prowadzonym przez Bank (...) S.A. w kwocie 2.800 zł (wyszczególnienie operacji k. 1097; zeznania uczestnika – k. 1104-1106, k. 1120-1121, zeznania wnioskodawczyni k. 1100-1104, k. 1119-1120)

Kredyt hipoteczny zaciągnięty za zakup nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...)/46 m. 44 od dnia ustania wspólności ustawowej małżeńskiej był spłacany przez oboje byłych małżonków po połowie (okoliczność bezsporna)

Samochód osobowy marki H. (...) został zbyty przez wnioskodawczynię w 2013 lub 2014 roku za kwotę 15.000 zł (zeznania wnioskodawczyni k. 1100)

W dniu 28 kwietnia 2016r. uczestnik postępowania M. Z. dokonał spłaty na rzecz B. B. kwoty 200.000 zł z tytułu części pożyczki zaciągniętej w dniu 27 stycznia 2005 roku (potwierdzenie przelewu k. 1109, zeznania uczestnika k. 1120-1121)

Na dzień 5 września 2016 roku do spłaty pozostała kwota 57.583 zł z tytułu kredytu hipotecznego zaciągniętego przez A. Z. i M. Z. na zakup nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) (okoliczność bezsporna)

A. Z. i M. Z. posiadają rachunek M. A. w (...) S.A. (obecnym (...) S.A.) o numerze (...). Rachunek został otworzony w dniu 4 lutego 2005 roku. W rachunku tym udzielony został limit kredytowy w wysokości 48.200 zł. Rachunek ten służył również do wpłacania utargu ze spółki cywilnej (...) we wpłatomacie i przelewania go następnie na konto spółki. Stan rachunku na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej wynosił – 47.317,51 zł. Stan rachunku na dzień 2 lutego 2009 roku wynosił 2.811,48 zł. Stan rachunku na dzień 22 kwietnia 2011 roku wynosił -39.603,12 zł. W dniu 2 lutego 2016 roku stan rachunku wynosił – 33.677,33 zł. (potwierdzenie salda rachunku k. 122; historia operacji na rachunku k. 123-153, historia operacji na rachunku k. 161-163, k. 1079-1082)

Po ustaniu wspólności ustawowej z rachunku tego korzystał jedynie M. Z. (okoliczność bezsporna)

A. Z. jest posiadaczem rachunku bankowego w (...) S.A. o numerze (...). Pełnomocnikiem rodzajowym do tego rachunku jest M. Z.. Pełnomocnik rodzajowy ma możliwość korzystania z tego rachunku w takim samym zakresie jak i jego posiadacz (wydruk z systemu transakcyjnego k. 118, regulamin k. 154).

A. Z. jest również posiadaczem rachunku bankowego w (...) S.A. o numerze (...). Rachunek ten był traktowany jako rachunek oszczędnościowy małżonków Z., po zgromadzeniu na nim większej kwoty pieniędzy były one przekazywane na wspólne potrzeby rodziny. Tak było między innymi w dniu 8 sierpnia 2003 roku, kiedy z rachunku została przelana kwota 38.544,31 zł i w dniu 24 czerwca 2004 roku, kiedy z rachunku została przelana kwota 35.000 zł. (zestawienie operacji k. 211-216).

Na rachunku wnioskodawczyni w (...) S.A. o numerze (...) na dzień ustania wspólności ustawowej pomiędzy stronami postępowania znajdowała się kwota 2.162,77 zł, która została wydana przez wnioskodawczynię na utrzymanie swoje i wspólnego syna stron (zestawienie operacji k. 216, zeznania wnioskodawczyni k. 1100-1104; okoliczność bezsporna)

Wnioskodawczyni A. Z. prowadzi działalność gospodarczą w postaci pośrednictwa w handlu odzieżą od dnia 3 stycznia 2013 roku. W ramach tej działalności zatrudnia dwie osoby. Nie posiada innego źródła dochodów. Na utrzymaniu ma 11 – letniego wspólnego syna stron. Na syna otrzymuje alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie. Na utrzymanie mieszkania położonego w Ł. przy ul. (...) wydaje miesięcznie około 1.200 zł. Spłaca również połowę raty kredytu hipotecznego za ten lokal w kwocie 360 zł miesięcznie. Obecnie jest właścianką 3 pojazdów mechanicznych: (...) na kredyt w ramach prowadzonej działalności gospodarczej o wartości około 80.000 zł, samochodu M. (...) o wartości 106.000 zł, który został zakupiony w 2015 roku za gotówkę i samochodu osobowego F. (...) o wartości około 12.000 zł. Wnioskodawczyni z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej posiada jeszcze kredyt obrotowy w kwocie 90.000 zł, który jest wykorzystany. Obecny jej dochód oscyluje w kwocie około 5.000 zł – 6.000 zł miesięcznie (zeznania wnioskodawczyni – k. 1100-1104, k. 1119-1120)

Uczestnik postępowania jest współnikiem w Spółce Cywilnej (...), co stanowi jego główne źródło utrzymania. Otrzymuje również dochód w kwocie 500 zł miesięcznie z tytułu wynajmu powierzchni przy ul. (...). Za rok 2015 osiągnął dochód na poziomie około 110.000 zł. Za rok 2016 do dnia 31 lipca 2016 roku uczestnik postępowania osiągnął dochód w kwocie 75.000 zł. Mieszka z mieszkaniem należącym do jego obecnej żony, którego koszty utrzymania ponoszą oboje po połowie, po 600 zł. Spłaca połowę raty kredytu hipotecznego zaciągniętego przez strony postępowania z tytułu zakupu mieszkania przy ul. (...) w Ł.. Obciąża go kredyt odnawialny w rachunku wspólnym z wnioskodawczynią w mBanku (dawnym M.) w kwocie 48.000 zł. Uczestnik postępowania korzysta z należącego do Spółki (...) samochodu osobowego M. (...) (zeznania uczestnika k. 1104-1106, k. 1120-1121)

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie dowodu z przesłuchania stron, dowodu z zeznań świadków, opinii biegłego oraz dokumentów wskazanych szczegółowo w opisie stanu faktycznego.

Opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości P. Z. cechowała się całkowitą wiarygodnością oraz nie była w żadnym zakresie kwestionowana przez strony postępowania. W przekonaniu Sądu o wiarygodności opinii biegłego, jej rzetelności oraz fachowości świadczą również: zastosowana przez niego metodologia badań oraz logiczność wniosków wynikających z dokonanych ustaleń.

Zebrany w sprawie dokumentarny materiał dowody został oceniony jako w pełni zasługujący na wiarę. W toku postępowania zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnik nie kwestionowali prawdziwości lub rzetelności dokumentów zaliczonych w poczet materiału dowodowego.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka B. B. w zakresie nabycia przez uczestnika M. Z. spadku po R. Z. i okoliczności z tym związanych, gdyż pozostają one w całkowitej zgodności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym zeznaniami uczestnika oraz dowodami w postaci dokumentów. Sąd dał świadkowi wiarę również w zakresie uzgodnień czynionych przez nią, wnioskodawczynię i uczestnika co do zaciągnięcia pożyczki na pokrycie wkładu w spółce (...), kwoty pożyczki i okoliczności jej udzielenia. Świadek wprost zeznała, że wielokrotnie rozmowy na ten temat były prowadzone przez nią z obojgiem byłych małżonków Z..

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania świadka A. W. w zakresie przeznaczenia przez wnioskodawczynię środków uzyskanych ze sprzedaży mieszkania należącego do jej majątku osobistego na zakup przez strony nowego

mieszkania położonego w Ł. przy ul. (...) oraz dokonania przez wnioskodawczynię i uczestnika częściowego umownego podziału majątku wspólnego bez spłat na rzecz A. Z., gdyż jej zeznania w tym zakresie pozostają w zgodzie w pozostałym zgromadzonym w tym zakresie materiałem dowodowym w sprawie, a w szczególności z zeznaniami pozostałych przesłuchanych przez Sąd świadków, zeznaniami wnioskodawczyni i uczestnika oraz dowodami w postaci dokumentami. Świadek wskazała, że od wnioskodawczyni wie, że uczestnik obiecał jej, że „odpisze się od mieszkania na ul. (...)”. Jednocześnie wskazała, że nie zna żadnych szczegółów dotyczących warunków na jakich miało dojść do przekazania udziałów w poszczególnych nieruchomościach należących do stron oraz, że nie został ustalony żaden termin dokonania tych czynności. Podała, że sytuacja finansowa wnioskodawczyni po rozwodzie była trudna. Zeznania świadka również w tym zakresie nie pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku przedmiotowego postępowania, w tym zwłaszcza z ustaleniami Sądu w zakresie braku ustalenia jakiegokolwiek terminu w jakim miało dojść do przekazania przez uczestnika na rzecz wnioskodawczyni udziałów w nieruchomości położonej przy ul. (...) w Ł.. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w zakresie w jakim twierdziła ona, że małżonkowie uzgodnili, że „uczestnik odpisze się od mieszkania przez podpisaniem aktu dotyczącego działki”, gdyż świadek która wcześniej zeznała, że nie został uzgodniony żaden termin dokonania takiej czynności, zaprzecza tymi twierdzeniami sama sobie. Również jej twierdzenia w tym zakresie nie zostały potwierdzone zeznaniami innych świadków przesłuchanych przez sąd w sprawie ani zeznaniami wnioskodawczyni i uczestnika.

Zeznania świadka L. K. – Z. zostały uznane przez Sąd za wiarygodne zwłaszcza w zakresie wiedzy wnioskodawczyni o fakcie zaciągnięcia pożyczki u B. B. i jej kwoty. Jak świadek zeznała, wkład do Spółki (...) został pokryty z pożyczki, którą małżonkowie zaciągnęli razem, cieszyli się z tego, jej córka (wnioskodawczyni) nie miała żadnych wątpliwości co do zaciągnięcia tej pożyczki. Wiedzę w tym zakresie świadek posiadała od obojga byłych małżonków Z.. Za wiarygodne Sąd uznał także jej zeznania w zakresie okoliczności nabycia działki przy ul. (...) oraz późniejszego przekazania przez wnioskodawczynię jej udziału w tej nieruchomości na rzecz uczestnika. Wskazała, że nie było żadnych terminów przeniesienia przez uczestnika jego udziału w mieszkaniu przy ul. (...) w Ł. na rzecz wnioskodawczyni. Jak podała świadek „w zamian za odpisanie od działki na W., córka miała zostać z synem w mieszkaniu na ul. (...), miała to być jej własność”. Wiedzę w tym zakresie świadek miała wyłącznie od wnioskodawczyni. Jej zeznania w tym zakresie znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka A. W. oraz w zeznaniach uczestnika. Za w pełni wiarygodne Sąd uznał również jej zeznania w zakresie faktu nabycia samochodu osobowego marki H., zaciągnięcia na ten cel pożyczki u pracodawcy wnioskodawczyni, jej wysokości oraz spłaty w całości przez wnioskodawczynię po dniu ustania wspólności ustawowej małżeńskiej, gdyż w pełni znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w toku postępowania, w tym zwłaszcza w dowodach z dokumentów.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. M. w zakresie jej twierdzeń, że uczestnik obiecał wnioskodawczyni, że „w zamian za działkę na W. da spokój z mieszkaniem i nie będzie do niego rościł pieniędzy” z kilku powodów. Po pierwsze, świadek podała, że nie rozmawiała z uczestnikiem o sprawach majątkowych, a więc jej wiedza w tym zakresie, jest wiedzą posiadaną wyłącznie z rozmów z wnioskodawczynią. Po drugie świadek wskazała, że nie знаła szczegółów uzgodnień pomiędzy stronami w tym zakresie i nie wiedziała nic na temat uzgodnień, co do dopłat i spłat. Po trzecie jej zeznania w tym zakresie nie znajdują potwierdzenia w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodnym, w tym w zeznaniach pozostałych świadków oraz zeznaniach uczestnika, uznanych w tym zakresie za wiarygodne.

Zeznania świadka B. M. nie wnoszą nic do sprawy, gdyż jak świadek zeznał, nie był świadkiem rozmów stron dotyczących działki i mieszkania, nie jest mu nic wiadomo na temat pieniędzy z rozliczeń z tym związanych i nie wie, czy miały być jakieś spłaty czy dopłaty z tym związane. Posiadana przez niego wiedza w tym zakresie jest wiedzą, którą nabył co najmniej kilka miesięcy po podpisaniu przez strony aktu notarialnego dotyczącego umownego częściowego podziału majątku wspólnego stron. Świadek wprost zeznał, że nie rozmawiał z uczestnikiem o sprawach majątkowych, a wiedzę w zakresie przekazania działki na rzecz uczestnika posiada z przeprowadzonej z nim zimą (...) rozmowy. Co więcej, szczegółowa wiedza świadka w tym przedmiocie budzi wątpliwości Sądu również wobec stwierdzenia przez niego, że w trakcie trwania małżeństwa nie miał stałego kontaktu z małżonkami Z. i był w konflikcie z wnioskodawczynią. Wobec niekwestionowania przez uczestnika postępowania na żadnym etapie tego postępowania również faktu, że nie był zainteresowany zamieszkaniem w mieszkaniu przy ul. (...) zeznania świadka, w zakresie w

jakim wskazał, że w zamian za odpisanie się od działki przy ul. (...) mieszkanie miała wziąć wnioskodawczynie, nie pozostają w sprzeczności z ustalonym przez sąd stanem faktycznym w sprawie.

Wnioskodawczynie złożyła zeznania na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2016 roku oraz – uzupełniająco – na rozprawie w dniu 5 września 2016 roku. Sąd nie dał wiary jej zeznaniom złożonym w dniu 21 kwietnia 2016 roku w zakresie nie posiadania przez nią zdolności kredytowej oraz faktu, że po poczynionych staraniach nie otrzymała kredytu na działalność gospodarczą, gdyż w trakcie kolejnego przesłuchania wskazała, że po tej dacie otrzymała dodatkowy kredyt obrotowy w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą w kwocie 90.000 zł. Sąd nie dał jej wiary również w zakresie podnoszonych przez nią okoliczności wniesienia wkładu do Spółki (...) w całości z oszczędności posiadanych przez małżonków oraz kredytu w rachunku wspólnym stron w M., a nie z pożyczki zaciągniętej na ten cel u B. B.. Wnioskodawczynie zeznała, iż posiada wiedzę, że uczestnik prowadził z ciotką rozmowy na temat możliwości zaciągnięcia u niej pożyczki, ale nie zostały dokonane żadne konkretne ustalenia w tym zakresie, a ona przy ich rozmowach na ten temat nie była (k.1102). Wskazała, że o konkretnej kwocie pożyczki i dacie jej udzielenia dowiedziała się dopiero w trakcie postępowania o podział majątku wspólnego przed sądem oraz, że nie wie na co środki z tej pożyczki zostały przeznaczone (k. 1120). Jej zeznania w tym zakresie nie zasługują na wiarę. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pozostają one w sprzeczności z zeznaniami świadków B. B. i L. K.-M., które w zakresie daty, kwoty, faktu udzielenia pożyczki, jej okoliczności i wiedzy wnioskodawczynie w tym zakresie zostały uznane za wiarygodne przez Sąd. Zeznaniami wnioskodawczynie w tym zakresie przeczą również zeznania uczestnika. Fakt niekorzystania czynnie przez wnioskodawczynie z rachunków bankowych, na które została przelana kwota pożyczki u B. B. nie stanowi również dowodu na brak jej wiedzy o fakcie, dacie i kwocie zaciągniętej pożyczki. Wnioskodawczynie sama wskazała, że nie interesowała się szczegółowo tymi kwestiami, nie korzystała czynnie z tych rachunków, gdyż zajmowała się opieką nad nowonarodzonym synem stron i miała w tym zakresie pełne zaufanie do męża. Sąd nie dał wiary jej zeznaniom w zakresie w jakim stwierdziła, że wraz z byłym mężem posiadali wystarczającą kwotę oszczędności (wraz z kredytem odnawialnym w rachunku w M.) na pokrycie całego wkładu do spółki (...) w kwocie 300.000 zł, gdyż okoliczność ta nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Sąd nie uznał za wiarygodne zeznań wnioskodawczynie, z których wynikało, że otrzymała kwotę 30.000 zł z tytułu sprzedaży jej udziałów w spółce (...), a środki te następnie zostały przeznaczone na wspólny z byłym mężem zakup akcji z rachunku maklerskiego uczestnika oraz udzielenie pożyczki dla P. C. (1) przez M. Z.. Nie znajdują one potwierdzenia w jakikolwiek dokumencie zgromadzonym w aktach sprawy i pozostają w sprzeczności z zeznaniami uczestnika M. Z.. W ocenie Sądu fakt otrzymania przez współnika spółki, w związku z jej opuszczenie, znacznej kwoty pieniędzy (za jaką należy uznać kwotę 30.000 zł w roku 1999) jest okolicznością tak istotną, że powinna ona znaleźć odzwierciedlenie w treści aneksu wskazującego na zmianę składu osobowego spółki i wystąpienie z niej określonych osób. Fakt nie zawarcia żadnej informacji w tym dokumencie pozwala sądowi na uznanie zeznań wnioskodawczynie w tym zakresie za niewiarygodne.

Za niewiarygodne Sąd uznał również zeznania wnioskodawczynie w zakresie w jakim wskazywała, że kwotę uzyskaną ze sprzedaży samochodu marki N. (...) przeznaczyła na zakup kolejnego auta - H. (...), gdyż w swoich zeznaniach następnie podała, że na zakup w/w auta zaciągnęła u pracodawcy pożyczkę, więc jej zeznania w tym zakresie przeczą same sobie. W toku całego postępowania przed Sądem wnioskodawczynie dowodziła, iż samochodów osobowy marki H. (...) został zakupiony z zaciągniętej na ten cel pożyczki u pracodawcy i okoliczność tę sąd uznał za udowodnioną. Ponadto jej zeznania w tym zakresie, jakoby kwota uzyskania ze sprzedaży samochodu N. (...) została przeznaczona na zakup samochodu H. (...), stoją w sprzeczności z zeznaniami świadka L. K.-Z..

Wnioskodawczynie ostatecznie wskazała również sama, że nie został pomiędzy nią a M. Z. ustalony żaden termin uregulowania kwestii przeniesienia na nią udziału uczestnika w mieszkaniu przy ul. (...) w Ł., choć umówili się że kwestia ta zostanie załatwiona w późniejszym okresie czasu. Wskazała jednocześnie, że podczas podpisywania aktu notarialnego w dniu 12 sierpnia 2008 roku obejmującego częściowy podział majątku wspólnego stron, nie było żadnych uzgodnień dotyczących mieszkania przy ul. (...) w Ł.. Jej zeznania w tym zakresie zasługują na wiarę, gdyż korelują z zeznaniami świadka A. W., L. K. – M. i zeznaniami uczestnika. W okresie czasu poprzedzającym podpisanie tego aktu notarialnego miało pomiędzy stronami dojść do rozmowy, w trakcie której małżonkowi uzgodnili, że

wnioskodawczyni przekaże swoje udziały w nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) na rzecz M. Z., przejmie na siebie obowiązek spłaty kredytu hipotecznego a uczestnik przeniesienie na nią swoje udziały w mieszkaniu położonym w Ł. przy ul. (...). Fakt prowadzenia takich rozmów uczestnik potwierdził. Również uzgodnienia stron w zakresie przejęcia na siebie przez wnioskodawczynię obowiązku spłaty kredytu zaciągniętego na zakup mieszkania przy ul. (...) zasługują na wiarę, gdyż uczestnik stwierdził, że zapewne takie rozmowy były prowadzone, ale nie pamięta ich treści. W żadnej mierze zeznań wnioskodawczyni nie potwierdził jednak uczestnik w zakresie braku po jej stronie dokonania rozliczenia się z nim w zakresie przekazania jej jego udziału we wspólnym mieszkaniu stron.

W pozostałym zakresie zeznania A. Z. stanowiły podstawę do ustaleń faktycznych Sądu w przedmiotowej sprawie i zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności.

Jeśli chodzi o zeznania uczestnika postępowania, to Sąd nie dał im wiary w zakresie w jakim uczestnik twierdził, że aby zaciągnąć kredyt hipoteczny na zakup mieszkania musiał spłacić debet w rachunku wspólnym stron, choć nie musiał dokonywać zamknięcia tego limitu kredytowego. Twierdzenia uczestnika w tym zakresie pozostają w całkowitej sprzeczności z doświadczeniem życiowym Sądu. Wynika z niego, iż niezależnie od tego, czy limit kredytowy w ramach kredytu odnawialnego w rachunku jest czy nie jest wykorzystany, fakt jego posiadania ma znaczenie dla ustalania zdolności kredytowej.

W pozostałym zakresie zeznania uczestnika zasługują na wiarę. Na wiarę w szczególności zasługuje treść rozmów prowadzonych pomiędzy stronami przed dokonaniem częściowego umownego podziału majątku wspólnego stron. Z uzgodnień stron w tym zakresie wynikało, że uczestnik miał wziąć na siebie obowiązek spłaty pożyczki u B. B., a wnioskodawczyni nie będzie rościć sobie praw do spółki (...). Uczestnik wskazał ponadto, że nigdy nie kwestionował praw wnioskodawczyni do zamieszkania w mieszkaniu przy ul. (...) przez nią wraz ze wspólnym synem stron, bo każdy z małżonków powinien sobie jakoś po rozwodzie ułożyć życie na nowo. Nie kwestionował również jej nakładu finansowego na zakup w/w nieruchomości. Jednak w pozostałym zakresie, w jego ocenie, strony powinny dokonać rozliczenia finansowego związanego z tą nieruchomością. Zeznania uczestnika w tym zakresie zasługują za wiarę.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Jako, że ustawowa wspólność majątkowa pomiędzy A. Z. i M. Z. trwała od dnia 28 lipca 2001 roku do dnia 27 maja 2008 roku, w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy w brzmieniu obowiązującym po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 17 czerwca 2004 roku o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2004r., nr 162, poz. 1691), która weszła w życie z dniem 20 stycznia 2005 roku.

Stosowanie bowiem do art. 5 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku przepisy ustawy stosuje się do stosunków w niej unormowanych, chociażby powstały przed jej wejściem w życie, chyba, że przepisy ust. 2-7 stanowią inaczej. Zgodnie zaś z ust. 2, jeśli w dniu wejścia w życie ustawy stosunki majątkowe małżonków podlegały wspólności ustawowej, składniki majątku istniejące w tym dniu, zalicza się do majątku wspólnego albo do majątków osobistych, stosownie do przepisów ustawy. Ust. 5 pkt 3 stanowi, że dotychczasowe przepisy stosuje się do podziału majątku wspólnego małżonków i do zwrotu wydatków i nakładów dokonanych z majątku wspólnego na majątek osobisty lub z majątku osobistego na majątek wspólny, jeśli wspólność majątkowa małżeńska ustała przed dniem wejścia w życie ustawy.

Rozwiązanie małżeństwa przez rozwód skutkuje ustaniem wspólności majątkowej (arg. ex art. 31 § 1 zd. 1 k.r.o. w związku z art. 56 § 1 k.r.o.). Zgodnie z art. 684 k.p.c. w związku z art. 567 § 3 k.p.c. w związku z art. 46 k.r.o., skład i wartość majątku podlegającego podziałowi byłych małżonków ustala sąd. Przyjmuje się powszechnie, że stan majątku ustala się według daty ustania wspólności, natomiast jego wartość według cen z chwili dokonywania podziału, czyli zamknięcia rozprawy (por.: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 września 1974 roku, III CZP 58/74; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2010 roku, IV CSK 429/09; oraz T. Demendecki, Komentarz do art. 684 k.p.c. w: A. Jakubecki (red.) Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania cywilnego LEX 2014). Co do zasady, przedmiotem postępowania o podział jest majątek, który był objęty wspólnością majątkową i istniał w dacie jej ustania.

Ruchomości i nieruchomości wchodzące w skład majątku w tej dacie muszą jednak istnieć w dacie dokonywania podziału, bowiem decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia mają okoliczności istniejące w dacie zamknięcia rozprawy (art. 316 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

O rozstrzygnięciach sądu dotyczących dzielonego mienia decydują we wszystkich sprawach działowych, okoliczności istniejące w chwili podziału (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 1979 roku, III CRN 137/79, OSN 1980, z. 2, poz. 33). Zasadą jest bowiem, że podział majątku wspólnego obejmuje składniki należące do tego majątku w dacie ustania wspólności ustawowej oraz istniejące w chwili dokonywania podziału.

Niespornymi składnikami majątku wspólnego były: spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu położonego w Ł. przy ul. (...), dwa garaże położone pod tym samym adresem, samochód osobowy marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i motocykl marki H. o numerze rejestracyjnym (...). Wszystkie te składniki majątku wspólnego A. Z. i M. Z. istniały w dacie ustania wspólności majątkowej małżeńskiej. Podziałowi nie podlegał jednak samochód osobowy marki H. (...), gdyż wnioskodawczyni zbyła go po dacie ustania wspólności ustawowej małżeńskiej, a przed dokonaniem podziału majątku wspólnego przez sąd. O rozliczeniach związanych z w/w składnikiem majątku wspólnego będzie mowa w dalszej części uzasadnienia sądu.

W skład majątku wspólnego stron nie wchodziła kwota 8.009 zł, znajdująca się na dzień ustania wspólności ustawowej małżeńskiej na rachunku bankowym spółki cywilnej (...), gdyż stanowiła ona majątek spółki a nie jej wspólników, w tym w 50 % majątek uczestnika M. Z..

Do podziału wnioskodawczyni zgłosiła również własność nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...). Uczestnik postępowania zakwestionował fakt, iż przedmiotowa nieruchomość jest objęta wspólnością ustawową małżeńską z uwagi na fakt, iż w tym zakresie strony postępowania dokonały już częściowego umownego podziału majątku wspólnego w formie notarialnej. Nie kwestionując faktu podpisania tego aktu notarialnego, wnioskodawczyni podniosła jednak, że skutecznie uchylila się od skutków prawnych dokonanego umownego częściowego podziału majątku wspólnego stron, gdyż jej oświadczenie zawarte w tym akcie notarialnym było dotknięte wadą oświadczenia woli w postaci błędu wywołanego przez M. Z. podstępnie. Kwestii tej należy poświęcić w tym miejscu szereg szczegółowych uwag.

Podstęp jest szczególnie kwalifikowaną postacią błędu (tak między innymi: M. Piekarski w: Komentarz z 1972r., tom 1, strona 218; oraz M. Safjan w: Komentarz do art. 86 k.c. z 2015r., tom I, pod red. Pietrzykowskiego, Legalis). Podstępne wprowadzenie w błąd polega na działaniu świadomym i umyślnym, podejmowanym w celu skłonienia określonej osoby do złożenia oświadczenia woli (tak między innymi B. Lewaszkiewicz-Petrykowska w: System, tom I, 1985 rok, strona 681). Między podstępem a błędem (a ściślej: błędem kwalifikowanym a błędem zwykłym) istnieje zasadnicza różnica. W wypadku podstępnego wprowadzenia w błąd nie muszą być mianowicie spełnione rygorystyczne przesłanki określone w art. 84 § 1 i 2 k.c. Błąd nie musi zatem dotyczyć treści czynności prawnej ani być istotny. W orzecznictwie w związku z tym podkreśla się, że taki błąd może więc np. dotyczyć sfery motywacyjnej, która stanowiła przyczynę złożenia oświadczenia woli (por: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 1970 roku, I CR 400/69, OSN 1970, Nr 12, poz. 225; także - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1997 roku, I PKN 251/97, OSN 1998, Nr 13, poz. 389).

Szereg przykładów dotyczących rozumienia kwalifikowanej postaci błędu, a więc podstępu, dostarcza nam orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz Sądów Apelacyjnych. Tak na przykład w wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 3 lipca 2013 roku (sygnatura akt I ACa 123/13, Legalis numer 776434) Sąd ten stwierdził, iż „podstęp w rozumieniu art. 86 § 1 k.c., to działanie świadome i umyślne w celu nakłonienia określonej osoby do złożenia oświadczenia woli. A zatem przy podstępie, mylne wyobrażenie o rzeczywistym stanie rzeczy spowodowane jest nagannym działaniem innej osoby, która interweniuje w sposób niedopuszczalny w decyzyjny proces oświadczonego. Autor podstępu musi działać celowo. Chodzi o rozmyślność ukierunkowaną na wywołanie takiego niezgodnego z prawdą obrazu rzeczywistości u innej osoby, który byłby zdolny skłonić ją do dokonania określonej czynności prawnej”. Tożsame stanowisko zajął również Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 9 kwietnia 2015 roku (sygnatura akt I ACa 1502/14, Legalis numer 1242492). W tezie drugiej w/w orzeczenia Sąd Apelacyjny w Łodzi dodał, iż „do

przyjęcia podstępnie nie jest wystarczające niedbalstwo, nawet jeśli spowodowało powstanie błędu u innej osoby. Podstęp „mimo woli” jest sprzecznością samą w sobie”. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 lutego 2011 roku (sygnatura akt IV CSK 336/10, Legalis numer 422592), „zachowanie podstępne może polegać również na zatajeniu lub przemilczeniu okoliczności mających znaczenie dla zawarcia umowy”.

Konsekwencje oświadczeń woli złożonych pod wpływem błędu lub groźby są niemal identyczne. Wady te powodują jedynie uruchomienie sankcji wzruszalności. Czynność nią dotknięta jest co prawda ważna, ale podważalna, gdyż zainteresowany może uchylić się od skutków złożonego wadliwie oświadczenia woli, realizując w ten sposób przysługujące tylko jemu – a nie drugiej stronie czynności prawnej (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1997 roku, I PKN 168/97, OSNAPiUS 1998, Nr 8, poz. 241) – podmiotowe prawo kształtujące. Uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu (podstępnie) następuje na drodze pozasądowej. Jeżeli oświadczenie takie było złożone innej osobie, do skutecznego uchylenia się od jego skutków wymagane jest złożenie tej samej osobie nowego oświadczenia w formie pisemnej (ad probationem), niezależnie od tego, w jakiej formie składano pierwotne (wadliwe) oświadczenie woli – art. 88 § 1 k.c. Zgodnie z treścią art. 88 § 2 k.c. ustawodawca ograniczył prawo działającego pod wpływem błędu do uchylenia się od skutków tak złożonego oświadczenia woli jednorocznym terminem zawitym, liczonym od dnia wykrycia błędu.

Tak poczynione powyżej rozważania natury ogólnej przenieść należy na grunt przedmiotowej sprawy o podział majątku wspólnego byłych małżonków A. Z. oraz M. Z.. Wnioskodawczyni zarówno w toku tego postępowania, jak i również w korespondencji wymienianej przez strony jeszcze przed wszczęciem postępowania o podział majątku dorobkowego podnosiła, że zgodziła się zrzec praw do nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) w zamian za przeniesienie na nią przez M. Z. jego udziału w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu położonego w Ł. przy ul. (...) z tym zastrzeżeniem, że wnioskodawczyni przejmie na siebie ciężar spłaty pozostałej części kredytu hipotecznego zaciągniętego na zakup powyżej opisanej nieruchomości. Wnioskodawczyni powoływała się w tym zakresie na wadę swojego oświadczenia woli zawartego w akcie notarialnym z dnia 12 sierpnia 2008 roku przed notariuszem A. S. dotyczącego częściowego podziału majątku wspólnego stron poprzez przeniesienie przez A. Z. jej udziału w nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) na M. Z. bez spłaty.

Ciężar udowodnienia zarówno zaistnienia przesłanek wady oświadczenia woli w postaci błędu kwalifikowanego (a więc podstępnie), jak również dochowania terminu wskazanego w treści art. 88 § 2 k.c., spoczywał w tym zakresie na wnioskodawczyni. Na okoliczność wykazania faktu zaistnienia wady oświadczenia woli zgłoszono wnioski dowodowe w postaci zeznań świadków i przesłuchania stron. Na okoliczność dochowania terminu do uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia złożonego pod wpływem wady oświadczenia woli złożono dokument datowany na dzień 14 lutego 2011 roku - oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych umownego notarialnego częściowego podziału majątku wspólnego stron (pismo k. 326).

Ograniczenia wskazane w treści przepisu art. 247 k.p.c. w przedmiotowej sprawie nie znajdują zastosowania, gdyż podczas postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności ustawowej małżeńskiej każdy z byłych małżonków może powoływać się na wady oświadczeń woli wymienione w kodeksie cywilnym, dotyczące czynności dokonywanych pomiędzy byłymi małżonkami. W takim przypadku zakaz przeprowadzania dowodu z przesłuchania stron lub zeznań świadków przeciwko lub ponad osnowę dokumentu, o którym mowa w art. 247 k.p.c. nie dotyczy wad oświadczeń woli, jakimi dotknięta jest czynność prawna dla której zastrzeżono formę szczególną (tak: G. Jędrzejek, Powołanie się na wady oświadczenia woli w toku postępowania o podział majątku wspólnego małżonków, Monitor Prawniczy 6/2011, strona 302-303 oraz A. Zieliński, Postępowanie cywilne, Kompendium, Warszawa 2010, strona 166).

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni, reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata, nie sprostала ciężącemu na niej obowiązкови wykazania, że jej oświadczenie z dnia 12 sierpnia 2008 roku było dotknięte wadą oświadczenia woli w postaci błędu wywołanego podstępnie. Wniosku takiego nie można wywieść z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków: A. W., K. M., L. K.-M. i B. M., a tym bardziej z zeznań samej wnioskodawczyni i uczestnika.

Niezależnie od faktu, iż ustaleń faktycznych w tym zakresie Sąd dokonywał również na podstawie zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, decydujące znaczenie w zakresie oceny złożenia przez wnioskodawczynię w dniu 12 sierpnia 2008 roku w akcie notarialnym oświadczenia dotkniętego wadą oświadczenia woli w postaci błędu wywołanego przez uczestnika podstępnie, mają zeznania samej wnioskodawczynie. Wskazała ona wprost podczas przesłuchania w charakterze strony w dniu 21 kwietnia 2016 roku, że podczas podpisywania aktu notarialnego w dniu 12 sierpnia 2008 roku nie było pomiędzy byłymi małżonkami żadnych uzgodnień dotyczących mieszkania przy ul. (...) w Ł.. Nie został też pomiędzy nimi uzgodniony żaden termin dokonania dalszego umownego podziału majątku wspólnego stron. Twierdzenia wnioskodawczynie w zakresie braku uzgodnienia terminu dokonania uregulowania sprawy własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) znajdują pełne potwierdzenie w zeznaniach przesłuchanych przez Sąd świadków oraz zeznaniach uczestnika. Już same te uwagi pozwalają na postawienie tezy, iż brak jest możliwości postawienia zachowaniu uczestnika zarzutu działania w sposób opisany w powyższych uwagach natury ogólnej, a więc działania celowego i umyślnego celem wprowadzenia A. Z. w błąd.

Wnioskodawczynie nie udało się również udowodnić faktu ustalenia przez strony, że do przeniesienia na nią udziału uczestnika w mieszkaniu położonym przy ul. (...) miało dojść bez spłaty na jego rzecz. Wniosków takich nie można wysnuć z zeznań wnioskodawczynie, a tym bardziej z uznanych w tym zakresie za wiarygodne zeznań uczestnika. Również przesłuchani przez Sąd świadkowie nie mieli szczegółowej wiedzy na ten temat, żaden ze świadków nie był przy rozmowach byłych małżonków w tym przedmiocie, a wiadomości którymi dysponowali mieli od głównie do wnioskodawczynie. Świadkowie nie potwierdzili, aby pomiędzy stronami zostało uzgodnione, że udział w mieszkaniu przy ul. (...) w Ł. zostanie przez uczestnika przeniesiony na wnioskodawczynię bez żadnej spłaty na jego rzecz.

W ocenie Sadu nie bez znaczenia dla oceny podniesionego przez wnioskodawczynię zarzutu, co do faktu, iż jej oświadczenie z dnia 12 sierpnia 2008 roku jest dotknięte wadą oświadczenia woli jest treść wyroku Sądu Najwyższego Izby Cywilnej z dnia 7 maja 2014 roku (II CSK 419/13, Legalis numer 1048686), z którego wynika, iż „w wypadku błędu wywołanego podstępnie strona może uchylić się od skutków prawnych złożonego oświadczenia nawet wtedy, gdy błąd nie był istotny albo nie dotyczył treści czynności prawnej, lecz tylko okoliczności spoza niej. Dlatego w sprawach, w których może mieć zastosowanie art. 86 § 1 KC, sąd - w celu dokonania właściwej oceny - powinien poddać szczegółowej analizie cały proces negocjacyjny, który doprowadził strony do zawarcia umowy”.

W tym stanie rzeczy podnoszone przez uczestnika okoliczności dotyczące prowadzenia przez strony po rozwodzie rozmów dotyczących podziału majątku wspólnego również w zakresie pożyczki zaciągniętej u B. B., udziałów uczestnika w spółce (...) oraz kwestii dalszej spłaty kredytu hipotecznego zaciągniętego wspólnie przez strony na zakup mieszkania przy ul. (...) w Ł., nie są dla oceny Sądu w tej sprawie bez znaczenia. Nie bez znaczenia również w świetle tych uwag jest sytuacja finansowa wnioskodawczynie, w jakiej znajdowała się po rozwodzie z M. Z..

W sprawie nie było kwestionowane, że po rozwodzie sytuacja materialna wnioskodawczynie była ciężka, miała wiele wydatków, obciążona była koniecznością pokrycia kosztów postępowania rozwodowego. Miała na wychowaniu również małoletniego, wspólnego syna stron. Mając na uwadze fakt, iż w toku tego postępowania sama podnosiła, iż warunkiem dokonania przez małżonków dalszego umownego podziału majątku wspólnego stron miało być przejęcie przez nią na siebie obowiązku spłaty całości kredytu hipotecznego zaciągniętego wspólnie przez strony na zakup mieszkania, zapewne łatwiej jej było, aby strony kredyt ten spłacały po połowie. Taka sytuacja miała miejsce do dnia zamknięcia rozprawy w przedmiotowej sprawie. Również z uwagi na tę okoliczność, że nie miała wystarczających środków finansowych za opłacenie aktu notarialnego finalnie dzielącego pozostałe składniki majątku wspólnego stron (miała zapłacić zgodnie z ustaleniami z uczestnikiem za akt dotyczący mieszkania przy ul. (...)), działania z tym związane były oddalone w czasie. Z zeznań żadnego ze świadków nie wynika, aby wnioskodawczynie próbowała pożyczać od najbliższych jej osób środki finansowe na dokonanie umownego podziału majątku w drodze czynności notarialnej. Wnioskodawczynie nawet nie mówiła żadnemu ze świadków ile taka czynność notarialna miałaby kosztować. Uczestnik wskazywał, że nie znał sytuacji materialnej wnioskodawczynie po rozwodzie, a mając na uwadze fakt, iż przed rozwodem strony nie prowadziły już przez około rok wspólnego gospodarstwa domowego, brak było podstaw do zakwestionowania jego twierdzeń w tym zakresie. Jak wskazał, nie znał dokładnych przyczyn

niezdecydowania się przez wnioskodawczynię na całościowe uregulowanie kwestii podziału majątku wspólnego stron. Powyżej podniesione okoliczności wskazują na prawdziwość jego twierdzeń w tym zakresie. Zachowaniu uczestnika nie można w tym zakresie postawić zarzutu działania umyślnego, celowego i nakierowanego na wywołanie u wnioskodawczyni mylnego wyobrażenia o rzeczywistości.

Również z uwagi na treść powyżej powołanego orzeczenia Sądu Najwyższego, wysunięcie przez wnioskodawczynię w przedsądowej korespondencji z uczestnikiem żądań związanych z koniecznością rozliczenia pomiędzy stronami postępowania udziału uczestnika w spółce (...), wskazał on na konieczność rozliczenia jego udziału w mieszkaniu przy ul. (...) w Ł.. Żądania stron w tym zakresie nie są bez znaczenia dla całościowej oceny procesu negocjacyjnego, bo dotyczą roszczeń obu stron opiewających na znaczne kwoty pieniężne.

W ocenie Sądu, choć jedynie na marginesie powyższych rozważań, należy odnieść się do argumentów wynikających jedynie z doświadczenia życiowego. Trudno jest bowiem przyjąć, że uczestnik miałby się zrzec (bez spłaty) swojego udziału w mieszkaniu należącym do stron w sytuacji, gdyż na pokrycie wkładu mieszkaniowego przeznaczyły one kwotę ponad 180.000 zł, podczas gdy na spadek po dziadku uczestnika strony ze wspólnego majątku wydały jedynie kwotę 15.000 zł. Ponadto w 2008 roku rynek nieruchomości mieszkaniowych w Polsce rozwijał się bardzo dynamicznie, ceny mieszkań były bardzo wysokie. Według twierdzeń samych stron wartość nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) w tamtym momencie sięgała kwoty około 600.000 – 700.000 złotych. W tym samym momencie ceny działek rolnych (a taki charakter w tamtym czasie miała działka położona przy ul. (...) w Ł.) były znacznie niższe. Co więcej działka położona w Ł. przy ul. (...) od pokoleń należała do rodziny uczestnika, mieszka tam do dnia dzisiejszego żona jego dziadka, tym bardziej jest zupełnie zrozumiałym, że chciał aby taki stan rzeczy został utrzymany na przyszłość.

Mając powyżej poczynione uwagi, Sąd przyjął, że nieruchomość położona w Ł. przy ul. (...) nie wchodzi w skład majątku wspólnego stron i obecnie stanowi własność jedynie M. Z.. Oświadczenie złożone przez A. Z. w dniu 12 sierpnia 2008 roku nie było dotknięte wadą oświadczenia woli w postaci błędy wywołanego podstępnie.

Wobec niewykazania przez wnioskodawczynię zaistnienia samej wady oświadczenia woli, rozważania przez Sąd zachowania przez wnioskodawczynię terminu ustawowego do uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia dotkniętego wadą stają się bezprzedmiotowe. Jedynie na marginesie, w ocenie Sądu należy wskazać, że termin ten został zachowany. O tym, iż uczestnik nie zamierza przenieść na nią swojego udziału w nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) – Z. dowiedziała się z pierwszej korespondencji przesłanej jej przez pełnomocnika uczestnika datowanej na dzień 6 maja 2010 roku. Pisemne oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych aktu notarialnego z dnia 12 sierpnia 2008 roku zostało przez nią złożone w dniu 14 lutego 2011 roku i przesłane pełnomocnikowi uczestnika

W rozpoznawanej sprawie wartość nieruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego stron pozostawała ostatecznie poza sporem i ich wartość Sąd ustalił na podstawie zgodnych oświadczeń pełnomocnika wnioskodawczyni oraz pełnomocnika uczestnika. Ostatecznie również nie była kwestowana wartość motocykla marki H. ustalona w oparciu o opinię biegłego z zakresu wyceny ruchomości.

W zakresie wartości mieszkania położonego w Ł. przy ul. (...), należało mieć na uwadze ugruntowane zarówno w orzecznictwie jak i piśmiennictwie stanowisko zgodnie z którym, przy ustalaniu wartości poszczególnych składników będących przedmiotem majątku wspólnego trzeba uwzględniać ewentualne obciążenia pomniejszające ich wartość rzeczywistą, przede wszystkim prawa rzeczowe ograniczone (tak: Krystyna Skiepmo w: Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków, red. Jacek Ignaczewski, wydanie 2, 2015 roku, strona 228-229).

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 października 2000 roku (II CKN 611/99, LEX 44021) stanął na stanowisku, że w sprawie o podział majątku wspólnego, przydzielając jednemu z małżonków nieruchomość obciążoną hipoteką, sąd ustala wartość tego składnika majątku przy uwzględnieniu obciążenia hipotecznego. W uzasadnieniu powołanego orzeczenia Sąd Najwyższy wskazał, że „nieuwzględnienie przy ustalaniu dopłat przez uczestnika (tu: wnioskodawcę) wysokości obciążającej nieruchomości hipoteki może doprowadzić do tego, że uczestnik ten (tu: wnioskodawca), jako dłużnik rzeczowy, sam spłaci dług hipoteczny, w którym druga strona nie będzie partycypowała, zwłaszcza że uczestnik (tu: wnioskodawca) nie będzie mógł przeciwko niej skutecznie dochodzić z tego tytułu swoich roszczeń

(art. 618 § 3 k.p.c.)”. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 września 2004 roku (II CK 538/03, LEX 137537). Ponadto, o ocenie Sądu należy w tym miejscu również zwrócić uwagę na treść uzasadnienia wyroku Sadu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2009 roku (IV CSK 566/08, LEX 490972), gdzie Sąd ten podkreślił, że „konsekwencją przyjęcia za podstawę rozliczeń między byłymi małżonkami wartości składników majątku wspólnego uwzględniających ich obciążenia rzeczowe jest stwierdzenie, że przy podziale majątku wspólnego doszło już do rozliczenia między małżonkami w zakresie obowiązków związanych ze spłatą zadłużenia związanego z poszczególnymi składnikami majątku z uwagi na ściśle, prawnorzeczowe spojenie tego zadłużenia z konkretnymi składnikami majątkowymi, wyrażające się w możliwości zaspokojenia się przez wierzyciela z tych przedmiotów”.

Jak wskazuje K. S. (2) w cytowanym już wcześniej komentarzu (str. 231) spłata długów uwzględnionych przy ustalaniu wartości poszczególnych składników majątku wspólnego przez umniejszenie ich wartości, dokonana z osobistego majątku przez stronę, której dany składnik przypadł w wyniku podziału, nie rodzi roszczenia wobec drugiej strony, mimo, że dług obciążał oboje małżonków. Czym innym jest bowiem odpowiedzialność osobista małżonków wobec wierzyciela, na którą podział majątku nie ma wpływu, czym innym są natomiast zasady rozliczenia między nimi wydatków z majątku osobistego jednego z małżonków z tytułu spłaty wspólnego długu. Jeżeli, ze względu na istnienie odpowiedzialności rzeczowej, dług „ciąży” na rzeczy i obniża jej wartość, jego spłata przez stronę, która w wyniku podziału otrzymała obciążoną rzecz oszacowaną z uwzględnieniem tego długu, stanowi realizację zasady, że obowiązany do spłaty jest ten, któremu rzecz ta została przyznana. Podobne stanowisko zaprezentował Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 26 listopada 2009 roku (III CZP 103/09, LEX 551881).

Te powyżej poczynione szerokie uwagi na temat wartości podlegającej podziałowi nieruchomości obciążonej hipoteką, pomimo zgodnego wniosku stron co do konieczności uwzględnienia przez Sąd przy podziale majątku pozostałej do spłaty kwoty kredytu hipotecznego, były niezbędne wobec wysuwania przez uczestnika postępowania zastrzeżeń, że Sąd nie zwolnił go z obowiązku spłaty pozostałej części kredytu hipotecznego.

Rozstrzygając w przedmiocie sposobu podziału majątku wspólnego, Sąd kierował się normą prawną z art. 46 k.r.o., zgodnie z którą w sprawach nieunormowanych kodeksem rodzinnym i opiekuńczym od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku. Z kolei w myśl przepisu art. 1035 k.c. do wspólności majątku spadkowego oraz do jego działy stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, z zachowaniem przepisów tytułu VIII księgi IV k.c.

Decydując o podziale składników wchodzących w skład majątku wspólnego Sąd kierował się stanowiskami wnioskodawczyni oraz uczestnika. Sposób dokonania podziału majątku wspólnego byłych małżonków Z. nie był pomiędzy nimi sporny i został uwzględniony w takim kształcie, jak zgłoszony we wniosku. Jeszcze przed rozwiązaniem związku małżeńskiego stron, M. Z. wyprowadził się z mieszkania położonego w Ł. przy ul. (...). Od 2007 roku w mieszkaniu tym mieszka wnioskodawczyni A. Z. wraz ze wspólnym synem stron. Ona również wyłącznie korzysta z dwóch przynależących do tego mieszkania garaży położonych pod tym samym adresem. Uczestnik postępowania nigdy nie kwestionował zasadności przyznania tego składnika majątku wspólnego stron na własność wnioskodawczyni. Motocykl marki H. został zakupiony w trakcie trwania związku małżeńskiego stron przez M. Z. i zarówno w trakcie trwania małżeństwa stron, jak i po jego rozwiązaniu wyłącznie on z niego korzystał. Motocykl znajduje się w jego posiadaniu. Wnioskodawczyni nigdy nie kwestionowała zasadności przyznania tego składnika majątku wspólnego stron na własność uczestnikowi.

Jak wynika z treści art. 45 § 1 k.r.o. w związku z art. 567 § 1 k.p.c. w toku postępowania o podział majątku wspólnego przedmiotem rozliczeń mogą być następujące roszczenia: 1) z tytułu wydatków i nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty każdego z małżonków (z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód), 2) z tytułu wydatków i nakładów, które każde z małżonków poczyniło ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny, z wyjątkiem wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. W tym miejscu należy też wskazać na fakt, iż art. 45 k.r.o. dotyczy jedynie rozliczeń z tytułu wydatków i nakładów czynionych w czasie trwania

wspólności ustawowej oraz długów zaspokojonych w tym okresie. Tym samym przepis ten nie reguluje rozliczeń między małżonkami z tytułu wydatków i nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątki każdego z nich oraz wydatków i nakładów poczynionych z majątku każdego z małżonków na majątek wspólny w czasie od ustania wspólności ustawowej do chwili podziału majątku wspólnego. Podstawę materialnoprawną tych roszeń stanowią odpowiednio zastosowane przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, zwłaszcza art. 207 k.p.c., ewentualnie przepis art. 415 k.c.

Za ugruntowane zarówno w piśmiennictwie, jak i orzecznictwie Sądu Najwyższego należy uznać stanowisko, zgodnie z którym w sprawie o podział majątku wspólnego o zwrocie wydatków i nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty jednego z małżonków sąd orzeka bez osobnego żądania uczestników postępowania (por.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 października 1997 roku, II CKN 395/97, LEX 50532 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2008 roku, III CZP 148/07, OSNC 2009, nr 2 poz. 23). W przedmiotowym postępowaniu Sąd miał więc obowiązek ustalenia czy i jakie wydatki i nakłady zostały poczynione z majątku wspólnego na majątki osobiste, jaka jest ich wartość oraz obowiązany był orzec o ich zwrocie.

Niewątpliwie taki charakter miało wniesienie przez małżonków A. Z. i M. Z. z ich majątku wspólnego wkładu uczestnika do spółki cywilnej (...). Nie budzi wątpliwości Sądu, że wkład do spółki cywilnej staje się składnikiem majątku wspólnego wspólników tej spółki i od chwili wniesienia przestaje być składnikiem majątku wspólnego małżonków. Nie jest również, ściśle rzecz biorąc, nakładem na majątek osobisty wspólnika, gdyż przechodzi do majątku łącznego wspólników. W orzecznictwie nie budzi jednak wątpliwości, że do takiego wkładu można w drodze analogii stosować art. 45 k.r.o., a zatem traktować go analogicznie jak nakład na majątek odrębny jednego z małżonków (por.: uchwała sądu Najwyższego z dnia 15 września 2004 roku, III CZP 46/04, OSNC 2005, nr 9 poz. 152 i uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2008 roku, III CZP 9/08, OSNC 2009, nr 4, poz. 54). W orzecznictwie Sądu Najwyższego jako dominujące należy przyjąć stanowisko, iż fakt przeznaczenia z majątku wspólnego określonych kwot na pokrycie wkładu jednego z małżonków w spółce cywilnej stanowi nakład z majątku wspólnego małżonków, a wierzytelność z tego tytułu podlega rozliczeniu przy podziale majątku wspólnego (por.: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2008 roku, III CZP 9/08, OSNC 2009, nr 4, poz. 152). Ostatecznie wysokość tego nakładu nie była między stronami przedmiotowego postępowania sporna i wniosły one zgodnie z przyjęciem wartości tego nakładu w kwocie 299.919,19 złotych. W ramach rozliczeń związanych z podziałem majątku wspólnego stron, wnioskodawczynie należy się zwrot połowy tej kwoty, a więc kwoty 149.959,59 zł.

Fakt zbycia w trakcie związku małżeńskiego przez wnioskodawczynię w dniu 11 kwietnia 2008 roku samochodu osobowego marki N. (...) nie był pomiędzy stronami sporny. Z tego tytułu wnioskodawczynie otrzymała kwotę 8.500 zł, z której nie rozliczyła się jednak z uczestnikiem, co było przez niego podnoszone w toku postępowania. Nie zostało w żadnej mierze wykazane przez wnioskodawczynię na co przeznaczyła środki uzyskane ze sprzedaży tego auta, zeznania wnioskodawczynie w tym zakresie zostały uznane przez Sąd za niewiarygodne. Nie podnosiła ona również, że środki te wydała na uzasadnione potrzeby rodziny. Wobec faktu, iż A. Z. dokonała tego zbycia bez zgody i wiedzy uczestnika postępowania, winna ona rozliczyć się z nim z kwoty uzyskanej z tego tytułu. Do zwrotu na rzecz uczestnika z tego tytułu pozostaje kwota 4.250 zł.

Powyzsza kwestia jest w zasadzie jednolicie ujmowana w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Już w orzeczeniu z dnia 18 sierpnia 1958 roku (I CR 547/58, OSN 1959, nr 2, poz. 58) Sąd Najwyższy przyjął, że w razie nieuzasadnionego zbycia przedmiotów wspólnych przez jednego z małżonków i tym samym wyrządzenia drugiemu z małżonków szkody, temu ostatniemu należy się odszkodowanie w wysokości wartości połowy zbytego przedmiotu. Roszczenia z tego tytułu należy traktować analogicznie do roszeń z tytułu zwrotu wydatków z majątku wspólnego na majątek osobisty jednego z małżonków i w związku z tym zasądzić odpowiednie odszkodowanie na podstawie przepisów art. 26 k.r. i art. 134 k.z. (odpowiednik obecnego art. 415 k.c.). Wobec powyżej poczynionych uwag należy przyjąć, że działania w tym zakresie Sąd podejmuje z urzędu. Twierdzenia, że roszczenie takie ma charakter odszkodowawczy i znajduje podstawę ogólną w art. 415 k.c. znajdują również potwierdzenie w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 roku (IV CSK 521/10, LEX 1102544).

Jeśli chodzi natomiast o żądanie rozliczenia nakładów i wydatków dokonanych z majątków osobistych na majątek wspólny w czasie trwania wspólności ustawowej oraz w okresie czasu do ustania wspólności ustawowej do chwili podziału majątku wspólnego, to trzeba wskazać, że w sprawie o podział majątku wspólnego sąd orzeka o zwrocie wydatków i nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny wyłącznie na wniosek zgłoszony w postępowaniu w pierwszej instancji, a domagający się ich zwrotu zobowiązany jest dokładnie określić te żądania, zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Stosownie zaś do art. 321 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. żądaniami tymi sąd jest związany (por.: uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 października 1997 roku, II CKN 395/97, LEX 50532, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2003 roku, V CK 239/02, LEX 1130187 i postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2012 roku, I CSK 323/11, LEX nr 1164719). Jeżeli uczestnik postępowania o podział majątku wspólnego zgłosi żądanie rozliczenia nakładów poczynionych z jego majątku osobistego na majątek wspólny nie wskazując, jakiej dokładnie kwoty żąda z tego tytułu, to sąd powinien go wezwać go uzupełnienia braków formalnych przedmiotowego żądania w trybie art. 130 § 1 k.p.c. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych żądania jest niezbędne również w przypadku, gdyż żądanie to nie spełnia wymogów opisanych w treści przepisu art. 187 § 1 k.p.c.

Ostatecznie do rozliczenia wnioskodawczyni zgłosiła następujące nakłady z jej majątku osobistego na majątek wspólny: kwotę 30.000 zł z tytułu wystąpienia przez nią ze spółki (...), kwotę 20.000 zł jako kwotę wydatkowaną na zakup w dniu 4 marca 2008 roku samochodu osobowego marki H. (...) 4 marca 2008 roku i kwotę 70.500 zł stanowiącą 28,2 % ogólnej kwoty 250.000 zł, za jaką małżonkowie nabyli mieszkanie położone w Ł. przy ul. (...).

Odnosząc się kolejno do poszczególnych nakładów zgłoszonych do rozliczenia przez wnioskodawczynię wskazać należy, że pierwszy z nakładów został uznany przez Sąd za nieudowodniony, o czym była już mowa we wcześniejszej części uzasadnienia Sądu. Drugi ze zgłoszonych do rozliczenia przez wnioskodawczynię nakładów okazał się być zasadnym. Jak zostało ustalone przez Sąd, wnioskodawczyni kupiła samochód osobowy marki H. (...) jeszcze w trwania wspólności ustawowej małżeńskiej pomiędzy stronami, choć w okresie czasu kiedy strony już nie prowadziły wspólnego gospodarstwa domowego. Środki na ten cel w całości pochodziły z zaciągniętej na ten cel pożyczki w Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych. Cała kwota pożyczki została przez wnioskodawczynię spłacona już po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej. Ostatecznie żaden z tych faktów nie był kwestionowany przez uczestnika postępowania. Sąd przyjął więc finalnie, wnioskodawczyni ze swojego majątku osobistego dokonała nakładu na majątek wspólny stron w postaci zakupu samochodu osobowego marki H. (...) za kwotę 20.000 zł. Mając na uwadze fakt, iż w chwili orzekania o podziale majątku wspólnego składnik ten już nie istniał wobec jego zbycia przez wnioskodawczynię, brak było podstaw do orzekania o podziale w tym zakresie. Również fakt zbycia w 2013 roku lub w 2014 roku przedmiotowego pojazdu przez wnioskodawczynię za kwotę niższą, to jest za kwotę 15.000 zł, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Fakt zakupu tego samochodu osobowego w całości za środki pochodzące z kredytu zaciągniętego przez wnioskodawczynię i w całości spłaconego przez wnioskodawczynię po dacie ustania wspólności ustawowej małżeńskiej, skutecznego i zasadnego zgłoszenia tego nakładu do rozliczenia przez Sąd, zwalnia wnioskodawczynię z obowiązku rozliczenia się z uczestnikiem z kwoty uzyskanej ze sprzedaży pojazdu przed dniem orzekania o podziale majątku wspólnego przez Sąd.

Trzeci z nakładów zgłoszonych do rozliczenia przez wnioskodawczynię można uznać za niekwestionowany przez uczestnika postępowania. Stanowisko takie zajął pełnomocnik uczestnika w piśmie procesowym z dnia 11 kwietnia 2011 roku, stanowiącym odpowiedź na wniosek wskazując, że nie kwestionuje nakładu z majątku osobistego wnioskodawczyni na majątek wspólny w wysokości 28,2% wartości nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...). Sąd uznał tym samym, że uczestnik również nie zakwestionował wniosku o rozliczenie tego nakładu przez Sąd w oparciu o procent wartości nieruchomości ustalonej na dzień dokonywania podziału a według jej stanu z dnia ustania wspólności ustawowej małżeńskiej. Taki sposób dokonywania ustalania wartości nakładów z majątku osobistego został również zaaprobowany przez Sąd Najwyższy między innymi już w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1989 roku (III CZP 31/89, LEX 146220), w którym wskazał on, że przy rozliczeniu przy postępowaniu działowym poczynionych nakładów z majątku odrębnego (obecnie osobistego) na majątek wspólny należy ustalić stosunek ułamkowy tych nakładów do wartości rynkowej nabytego lokalu w chwili jego nabycia, a następnie odnieść do takiej

wartości z daty podziału. Przyjęty powyżej sposób obliczenia wartości udziału znajduje zastosowanie gdy pomiędzy datą nabycia lokalu i datą orzekania o zwrocie nakładów zmieniła się jego wartość. Także w późniejszych orzeczeniach Sąd Najwyższy podtrzymał ten sposób ustalania wartości nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny (por.: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1990 roku, III CZP 55/90, OSNCP 1991, nr 4, poz. 48).

Mając na uwadze fakt, iż kwota 70.500 zł uzyskana przez wnioskodawczynię ze sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w Ł. przy ul. (...), następnie w całości wniesiona do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) jako wkład na zakup nowego mieszkania położonego w Ł. przy ul. (...), stanowiła 28,2 % ogólnej wartości nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) w kwocie 250.000 zł, w taki sam sposób należało dokonać obliczenia wysokości jej nakładu z daty dokonywania podziału. Wartość nieruchomości w chwili dokonywania przez wnioskodawczynię nakładu na nią była pomiędzy stronami bezsporna. Wartość nieruchomości na dzień dokonywania podziału Sąd ustalił na kwotę 422.417 zł (480.000 zł – 57.583 zł). 28,2 % od tak ustalonej wartości nieruchomości stanowi kwotę 119.121,60 zł (422.417 zł x 28,2%). Kwota ta podlega zasądzeniu na rzecz wnioskodawczyni od uczestnika.

Ostatecznie do rozliczenia uczestnik postępowania zgłosił następujące nakłady z jego majątku osobistego na majątek wspólny:

1. kwotę 4.852,59 zł posiadaną na rachunku bankowym w chwili zawarcia związku małżeńskiego,
2. kwota 2.800 zł z tytułu spłaty kredytu w rachunku wspólnym stron w banku (...) S.A.
3. kwotę 13.400 zł uzyskaną ze sprzedaży w październiku 2003 roku akcji posiadanych na prywatnym rachunku maklerskim,
4. kwotę 11.200 zł uzyskaną ze sprzedaży w grudniu 2005 roku akcji posiadanych na prywatnym rachunku maklerskim,
5. kwotę 15.000 zł z tytułu zwrotu pożyczki udzielonej P. C. (1),
6. kwotę 8.497 zł otrzymaną z T. G. w dniu 3 stycznia 2005 roku z tytułu odszkodowania za złamanie nogi,
7. kwotę 3.202,23 zł otrzymaną z T. A. w dniu 9 listopada 2004 roku z tytułu odszkodowania za złamanie nogi,
8. kwotę 44.059 zł z tytułu spłaty kredytu odnawialnego w rachunku wspólnym stron w (...) S.A.,
9. kwotę 2.770,84 zł z tytułu spłaty odsetek od kredytu odnawialnego w rachunku wspólnym stron w (...) S.A. za okres, która to kwota objęta została później zgłoszonym żądaniem rozliczenia kwoty 32.527,48 zł z tytułu spłaty odsetek od kredytu odnawialnego w rachunku wspólnym stron w (...) S.A. w okresie czasu do dnia 26 maja 2008 roku do dnia 10 lutego 2016 roku,
10. kwota 200.000 zł z tytułu spłaty pożyczki u B. B..

Do wszystkich zgłoszonych do rozliczenia przez uczestnika nakładów z jego majątku osobistego na majątek wspólny stron oraz zgłoszonej przez niego do rozliczenia spłaty zaciągniętych kredytów, Sąd odniesie się po kolei. Na wstępie należy jednak poczynić w tej kwestii kilka uwag natury ogólnej. W przedmiotowym postępowaniu doszło do specyficznej sytuacji, gdyż część nakładów z majątku osobistego uczestnika M. Z. na majątek wspólny stron została zgłoszona do rozliczenia już we wniosku złożonym przez wnioskodawczynię A. Z.. Z uwagi na fakt, że żądania w tym zakresie zostały następnie podtrzymane i doprecyzowane przez pełnomocnika uczestnika M. Z., Sąd przyjął, że w tym zakresie orzeka o nakładach zgłoszonych do rozliczenia przez uczestnika. Uczestnik nie wskazał na jakie składniki majątku wspólnego dokonał zgłoszonych do rozliczenia nakładów. W zakresie zgłoszonych do rozliczenia: spłaty pożyczki w kwocie 200.000 zł zaciągniętej u B. B. (w piśmie procesowym z dnia 29 kwietnia 2016 roku – k. 1108) oraz spłaty kwoty 32.527,48 zł z tytułu odsetek od kredytu odnawialnego posiadanego przez strony w rachunku

w (...) S.A. (pismo procesowe z dnia 18 lutego 2016 roku – k. 1074), Sąd przyjął, że wnioski w tym zakresie zostały zgłoszone skutecznie. W trakcie rozmów ugodowych trwających na rozprawach w dniach 28 stycznia 2016 roku i 21 kwietnia 2016 roku uczestnik postępowania zgłaszał konieczność rozliczenia się przez wnioskodawczynię z nim z pożyczki zaciągniętej u B. B. oraz ze spłaconego przez niego kredytu odnawialnego wraz z odsetkami w (...) S.A. Wobec doprecyzowania kwot żądanych z tego tytułu na piśmie i złożenie w tym zakresie odpowiednich wniosków dowodowych o przeprowadzenie dowodów z dokumentów, Sąd uznał że zgłoszenie tych nakładów do rozliczenia przez uczestnika nastąpiło skutecznie.

W chwili zawarcia związku małżeńskiego na rachunku osobistym uczestnika postępowania znajdowała się kwota 4.852,59 zł. Okoliczność ta nie była pomiędzy stronami postępowania sporna. M. Z. na rozprawie w dniu 5 września 2016 roku wskazał, że kwota ta nie została wydana przez małżonków na żadne inwestycje, została wydana na zwykłe rzeczy. Mając na uwadze treść art. 45 § k.r.o., fakt przeznaczenia tej kwoty na zaspokojenie potrzeb rodziny (zgodnie z zeznaniami uczestnika), kwota ta nie podlegała rozliczeniu przez Sąd w toku przedmiotowego postępowania.

Po ustaniu wspólności ustawowej, uczestnik dokonał spłaty salda ujemnego we wspólnym rachunku stron prowadzonym przez Bank (...) S.A. w kwocie 2.800 zł. Okoliczność ta nie była sporna pomiędzy stronami postępowania, ten nakład z majątku osobistego uczestnika został uznany przez wnioskodawczynię. W związku z tym, wnioskodawczyni zobowiązana jest spłacić z tego tytułu na rzecz M. Z. kwotę 1.400 zł.

W dniu 12 listopada 2003 roku M. Z. wypłacił z rachunku maklerskiego w (...) S.A. kwotę 13.416,43 zł, natomiast w dniu 15 września 2005 roku kwotę 11.759,60 zł. Jak wynika z treści pisma procesowego pełnomocnika uczestnika z dnia 27 lutego 2012 roku, do rozliczenia zgłosiła ona m.in. środki posiadane przez uczestnika na rachunku maklerskim sprzedane przez niego w grudniu 2005 roku w kwocie 11.200 zł oraz w październiku 2003 roku. Treścią tego żądania Sąd jest związany w pełnym zakresie, zarówno co do kwoty zgłoszonej do rozliczenia, jak i podnoszonych przez pełnomocnika uczestnika okoliczności faktycznych z tym związanych. W materiale dowodnym zgromadzonym w aktach przedmiotowego postępowania brak jest jakiegokolwiek dokumentu wskazującego na fakt, iż w grudniu 2005 roku uczestnik dokonywał na swoim rachunku maklerskim jakichkolwiek operacji. Zgodnie z listą transakcji dokonanych na tym rachunku za okresie od dnia 1 stycznia 2005 roku od dnia 31 grudnia 2005 roku (k. 164-165), w grudniu nie doszło do dokonania na tym rachunku żadnej operacji, a przynajmniej uczestnik faktu tego nie wykazał. Ostatnie operacje na tym rachunku były wykonywane w dniu 15 września 2005 roku. Zgłoszony przez uczestnika (reprezentowanego przez pełnomocnika profesjonalnego) do rozliczenia nakład z jego majątku osobistego na majątek wspólny w postaci kwoty 11.200 zł uzyskanej ze sprzedaży w grudniu 2005 roku akcji posiadanych na rachunku maklerskim, podlegał oddaleniu jako nieudowodniony.

Jeśli chodzi o kwotę 13.400 zł uzyskaną przez uczestnika ze sprzedaży akcji na rachunku maklerskim w październiku 2003 roku i wypłaconą z niego w listopadzie 2003 roku, uczestnik wskazał, że kwota ta została wydana na urządzenie mieszkania. Jego twierdzenia w tym zakresie nie zostały uznane za wiarygodne, gdyż nie zostały poparte żadnymi innymi dowodami. Po pierwsze, A. Z. i M. Z. wkład na poczet budowy mieszkania położonego w Ł. przy ul. (...) wnosili w okresie czasu od sierpnia do października 2002 roku, a mieszkanie do dyspozycji zostało im przedstawione dopiero wczesną jesienią 2005 roku. Uczestnik nie wskazał, że przez okres czasu około dwóch lat środki te rzeczywiście były przez niego odłożone i nie zostały wydane np. na inne, zwykłe potrzeby rodziny. Brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na fakt, że w chwili postawienia lokalu mieszkalnego przez ul. (...) w Ł. do dyspozycji byłych małżonków Z., środki te nadal znajdowały się w majątku osobistym uczestnika. Już sam ten fakt powoduje brak możliwości uwzględnienia tego nakładu przez Sąd i uznania go za udowodnionego. Co więcej, jak sam uczestnik wskazał, środki te zostały przeznaczone na urządzenie mieszkania. W ocenie Sądu przez „urządzenie mieszkania” należy rozumieć jego wyposażenie w meble, sprzęt RTV, sprzęt AGD, przedmioty podnoszące jego walory estetyczne i inne przedmioty zwykłego użytku. Przedmioty tego rodzaju nie zostały zgłoszone przez strony do rozliczenia w toku tego postępowania, strony podzieliły się nimi w inny sposób. Uczestnik też nie podniósł, ani nie udowodnił na jakie elementy stałego wyposażenia lokalu położonego w Ł. przy ul. (...) (trwale z tą nieruchomością związane) i podnoszące jego aktualną

wartość, kwoty te zostały przeznaczone. Również z tego względu wniosek uczestnika o rozliczenie tego nakładu podlegał oddaleniu.

Kwota 15.000 zł z tytułu zwrotu pożyczki, jakiej uczestnik udzielił P. C. (1), była przez niego zwracana w okresie czasu od kwietnia do grudnia 2002 roku w miesięcznych rata w kwotach od 1.000 zł do 3.000 zł. Uczestnik sam wskazywał, że „nie wie na co te kwoty były przeznaczone, być może były oszczędzane, a potem na coś wydawane”. Uczestnik nie był w stanie wskazać dokładnie, na jaki składnik majątku wspólnego (i czy w ogóle na jakiś składnik majątku wspólnego) zostały one przeznaczone. Wobec kwestionowania przez wnioskodawczynię tego nakładu uczestnika, wniosek o uwzględnienie tego nakładu na majątek wspólny stron również podlegał oddaleniu jako nieudowodniony.

W dniach: 3 stycznia 2005 roku (od TU na (...) S.A. G. Polska) uczestnik otrzymał kwotę 8.497 zł oraz - 9 listopada 2003 roku (od TU na (...) S.A. A. L.) otrzymał kwotę 3.202,23 zł z tytułu odszkodowań za uszczerbek na zdrowiu wskutek wypadku. Uczestnik wskazał, że kwoty te zostały wydane na urządzenie mieszkania. Jego twierdzenia w tym zakresie nie zostały uznane za wiarygodne, gdyż nie zostały poparte żadnymi innymi dowodami. Co więcej, wnioskodawczyni zakwestionowała, iż kwoty te mogą stanowić nakład z majątku osobistego uczestnika na majątek wspólny wobec faktu, iż zostały wydane na zaspokojenie potrzeb rodziny. Uczestnikowi nie udało się w tym zakresie przeprowadzić dowodu przeciwnego. Wszystkie poczynione powyżej uwagi dotyczące oddalenia wniosku uczestnika o rozliczenie jego nakładu na majątek wspólny w kwocie 13.400 zł uzyskanej ze sprzedaży akcji, zachowują aktualność w stosunku do rozważanego obecnie przez Sąd nakładu. Daty otrzymania tych odszkodowań nie pokrywają się z datami wnoszenia wkładu do Spółdzielni Mieszkaniowej (...), ani z postawieniem przez Spółdzielnię Mieszkaniową lokalu do dyspozycji małżonków. Uczestnik nie wykazał, aby po ich otrzymaniu kwoty te zostały przez niego odłożone np. na rachunku bankowym i nie wykazał na co finalnie zostały przeznaczone. Nie wykazał, aby zostały przeznaczone na jakieś trwałe elementy mieszkania położonego w Ł. przy ul. (...), które wpływały na jego wartość. Także ten wniosek uczestnika podlegał oddaleniu.

Za niezasadny i nieudowodniony Sąd uznał również zgłoszony przez uczestnika nakład w postaci spłaty kredytu odnawialnego we wspólnym rachunku stron prowadzonym w (...) S.A. w kwocie 44.059 zł. Uczestnik nie wykazał, że - na datę zamknięcia rozprawy - kredyt ten został przez niego spłacony i zamknięty. Dla wykazania spłaty tego kredytu nie było wystarczającym złożenie wyciągu z rachunku bankowego, z którego wynikało, że w lutym 2009 roku saldo na rachunku wspólnym stron było saldem dodatnim, choć wnioskodawczyni nie kwestionowała, że po dacie ustania wspólności ustawowej małżeńskiej z rachunku tego korzystał tylko uczestnik. Kredyt odnawialny w rachunku (odnawialna linia kredytowa w rachunku) jest specyficznym produktem finansowym, który polega na postawieniu do dyspozycji kredytobiorcy (kredytobiorców) określonej kwoty środków finansowych. Wykorzystanie całości lub części tej kwoty rodzi po stronie kredytobiorcy (kredytobiorców) obowiązek uiszczenia oprocentowania od wykorzystanej kwoty kredytu – w wysokości i na warunkach określonych w zawartej z bankiem umowie. Każda wpłata środków na rachunek, w którym udzielony jest kredyt odnawialny, prowadzi do odnowienia się limitu kredytowego w tym zakresie i umożliwia kredytobiorcy (kredytobiorcom) ponowne skorzystanie z limitu kredytowego. Sam fakt uzupełnienia kwoty kredytu na rachunku, w którym kredyt ten został udzielony, nie powoduje spłaty kredytu, gdyż w każdej chwili środki w ramach tego kredytu mogą zostać ponownie wykorzystane (powodując powstanie na rachunku salda ujemnego w ramach udzielonej linii kredytowej). O spłacie tego kredytu można mówić, w ocenie Sądu, dopiero w momencie, gdyż dojdzie do zamknięcia linii kredytowej. Na datę zamknięcia rozprawy okoliczność ta pozostawała nieudowodniona, gdyż ze znajdującego się w aktach sprawy zestawienia operacji na rachunku, w którym ten kredyt był udzielony wynika, że na dzień 2 lutego 2016 roku saldo rachunku wynosiło -33.677,33 zł. Brak jest innych dowodów w tym zakresie.

Brak jest również w ocenie Sądu możliwości uznania za zasadny i udowodniony, zgłoszony przez uczestnika do rozliczenia nakład w postaci spłaty kwoty 32.527,48 zł z tytułu odsetek od kredytu odnawialnego w rachunku wspólnym stron w (...) S.A. w okresie czasu do dnia 26 maja 2008 roku do dnia 10 lutego 2016 roku. Na potwierdzenie tego faktu uczestnik złożył wybiórcze zestawienie operacji na rachunku stron w (...) S.A. za okres od dnia 26 maja 2008 roku do dnia 10 lutego 2016 roku, z którego wynika, że łączna kwota obciążeń na rachunku w tym okresie czasu z tytułu odsetek wynosiła 30.526,30 zł. Z dokumentu tego wynika, iż na dzień 2 czerwca 2008 roku saldo na rachunku

stron wynosiło -44.044,80 zł, a na dzień 2 lutego 2016 roku – 33.677,33 zł. Uczestnik przede wszystkim nie wykazał, że to on dokonał spłaty w/w kwoty zgłoszonej do rozliczenia. Okoliczność ta nie znajduje potwierdzenia w powołanym powyżej zestawieniu operacji, która nie wskazuje na fakt kto, kiedy i jakie kwoty wpłacał na rachunek wspólny stron, w którym udzielono spornego kredytu. Swoje stanowisko w zakresie w jakim Sąd przyjął, iż uczestnik nie wykazał, że to on dokonał spłaty w/w kwoty odsetek od linii debetowej w rachunku Sąd opierał między innymi na znajdującym się w aktach sprawy wyciągu z tego rachunku bankowego za okres od maja 2008 roku do 31 grudnia 2008 roku (k. 142 – 153) oraz twierdzeniach samego uczestnika podnoszonych przez niego w piśmie procesowym z dnia 27 lutego 2012 roku. Jak wynika bowiem z powołanego wyciągu z rachunku bankowego uczestnika, już po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, na ten rachunek były wpłacane różne - w tym znaczne - kwoty pieniędzy i nie zawsze wpłaty te były dokonywane przez uczestnika. Są to między innymi następujące kwoty: w dniu 11 lipca (...) – przelew od N. P. F. J. kwoty 2.500 zł (od tego samego podmiotu: w dniu 22 lipca (...). kwota 2.500 zł; w dniu 18 września 2008 roku kwota 2.000 zł; w dniu 20 października 2008 roku kwota 1.000 zł; w dniu 3 listopada 2008 roku kwota 1.500 zł, w dniu 17 listopada 2008 roku kwota 1.500 zł, w dniu 18 listopada 2008 roku kwota 5.562 zł, w dniu 10 grudnia 2008 roku kwota 1.175,78 zł), w dniu 1 sierpnia 2008 roku – przelew od (...) S.C. kwoty 383,54 zł (od tego samego podmiotu: w dniu 13 sierpnia 2008 roku kwota 258,34 zł, w dniu 12 sierpnia 2008 roku kwota 152,82 zł, w dniu 19 sierpnia 2008 roku kwota 511,24 zł, w dniu 22 września 2008 roku kwota 112,55 zł, w dniu 19 listopada 2008 roku kwota 318,44 zł), w dniu 25 września 2008 roku – przelew od (...) S.A. w kwocie 7.065,79 zł wypłata świadczenia bez wskazania z jakiego tytułu i na czym rzecz. Za dalszy okres od końca roku 2008 roku do lutego 2016 roku brak jest jakichkolwiek dokumentów wskazujących na fakt spłaty właśnie przez M. Z. zgłoszonych przez niego do rozliczenia odsetek od limitu kredytowego w rachunku.

Nie bez znaczenia dla oceny sądu w tym zakresie jest też historia tego samego rachunku, ale również za okres wcześniejszy (k. 122-141). W tym miejscu należy również zwrócić uwagę na treść pisma procesowego pełnomocnika uczestnika z dnia 27 lutego 2012 roku (k. 350), gdzie jego pełnomocnik wskazała wprost, że powszechną praktyką stosowaną przez osoby prowadzące działalność gospodarczą jest wpłata utargu na konto osobiste, a następnie dokonywanie przelewów na konto firmowe - z uwagi na wysokość prowizji pobieranych od tych operacji. Z powołanych powyżej dokumentów (historii rachunku bankowego) wynika, że rachunek wspólny stron w M. był traktowany jako rachunek służący także do obsługi spółki cywilnej (...). Z historii tego rachunku wynika, iż wielokrotnie na rachunek ten wpłacane były we wpłatomacie znaczne kwoty pieniędzy, które następnie byłyby przelewane na rzecz spółki cywilnej (...) w drodze przelewu bankowego – jako „utarg”. Nie zawsze jednak kwota wpłacana przez bliżej nieokreśloną osobę we wpłatomacie, była niezwłocznie przelewana na rzecz spółki cywilnej (...). Tak też było np. w przypadku wpłaty z dnia 8 czerwca 2008 roku (k. 142 odwr.). Brak jest więc możliwości jednoznacznego przyjęcia, kto dokonał tej wpłaty, z jakiego tytułu i do kogo tak naprawdę środki te należą (M. Z. czy spółki (...)).

W aktach sprawy znajdują się jednak jedynie dokumenty dotyczące spornego rachunku za okres do 31 grudnia 2008 roku oraz wybiórczo – za okres do lutego 2016 roku. Z uwagi jednak na wszystkie powyżej poczynione uwagi stwierdzić należało, że uczestnik M. Z. nie wykazał, aby to on i w jakiej dokładnie wysokości dokonał spłaty odsetek od limitu kredytowego udzielonego stronom w ich wspólnych rachunku w (...) S.A. Jego wniosek o rozliczenie przedmiotowego nakładu na majątek wspólny w tym zakresie również podlegał oddaleniu.

Sąd uznał natomiast za zasadne rozliczenie dokonanej przez uczestnika spłaty pożyczki zaciągniętej przez niego w czasie trwania wspólności ustawowej u B. B.. Jeżeli bowiem w czasie trwania wspólności majątkowej dług został zaciągnięty przez tylko jedno z małżonków i jeżeli dłużnikiem do wierzyciela pozostaje tylko ten małżonek, a korzyść majątkowa uzyskana w ten sposób została następnie przeznaczona na majątek wspólny, to korzyść ta może – stosowanie do okoliczności wynikających z ustaleń stanu faktycznego konkretnej sprawy – traktowana jako nakład z majątku tego z małżonków, który zaciągnął osobiste zobowiązanie, na majątek wspólny i rozliczana między małżonkami jako roszczenie z tytułu nakładów dokonanych na majątek wspólny. Wymaga to jednak ustaleń, na co zostały przeznaczone środki finansowe uzyskane w wyniku zaciągnięcia zobowiązania przez jednego z małżonków, co może mieć miejsce tylko w sprawie o podział majątku wspólnego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 stycznia

2014 roku, IV CSK 203/13, LEX 1436007). Stanowisko Sądu Najwyższego w tym zakresie Sąd meriti w pełni podziela i przyjmuje za własne.

W przedmiotowej sprawie pożyczkę u B. B. zaciągnął w dniu 27 stycznia 2005 roku uczestnik postępowania M. Z.. Brak podpisu na umowie w/w pożyczki A. Z. wyklucza możliwość poczynienia przez Sąd ustaleń odmiennych. Niewątpliwie jednak pożyczka ta była zaciągnięta za obopólną zgodą i wiedzą obu stron postępowania, co zostało w toku tego postępowania wykazane. Wnioskodawczyni uczestniczyła przy rozmowach z B. B. na temat zaciągnięcia pożyczki, wiedziała od dacie, kwocie i fakcie jej udzielenia. Środki uzyskane z tej pożyczki zostały wpłacone na rachunek wspólny stron zasilając ich majątek wspólny, a następnie przeznaczone zostały na pokrycie wkładu uczestnika M. Z. w spółce cywilnej (...). Wobec takich ustaleń faktycznych przez Sąd, kwota spłacona przez uczestnik podlega uwzględnieniu i rozliczeniu w toku przedmiotowego postępowania.

W dniu 28 kwietnia 2016 roku uczestnik postępowania przełał na rzecz B. B. kwotę 200.000 zł. Wobec fakt, iż pożyczka została udzielona w kwocie 10.000 zł i 65.000 USD podlegała zwrotowi w takiej właśnie kwocie i walucie (PLN + USD). Ostatecznie konieczność rozliczenia pożyczki w ten sposób, nie była kwestionowana przez wnioskodawczynię. Przyjąć należy, iż w dniu 28 kwietnia 2016 roku uczestnik spłacił w całości kwotę 10.000 zł. Jeśli chodzi o kwotę pożyczki zaciągniętej w pozostałej części w walucie obcej to należy przyjąć, iż zasadnym będzie – dla ustalenia kwoty spłaty dokonanej przez uczestnika – przyjęcie kursu sprzedaży Narodowego Banku Polskiego dla dolara amerykańskiego z dnia 28 kwietnia 2016 roku, który wynosił 3,9244 zł (źródło: <http://www.money.pl/pieniadze/nbparch/kupnosprzedaz>). Daje to kwotę 255.086,00 zł (według wyliczenia 65.000 x 3, (...)). Mając na uwadze poczynione powyżej ustalenia, uznać należy iż w dniu 28 kwietnia 2016 roku uczestnik postępowania dokonał częściowej spłaty pożyczki zaciągniętej przez niego u B. B. w kwocie 200.000 zł i ta kwota podlega uwzględnieniu w toku przedmiotowego postępowania jako nakład z jego majątku osobistego na majątek wspólny stron. W związku z tym faktem, wnioskodawczyni powinna dokonać zwrotu na rzecz uczestnika kwoty 100.000 zł.

Przechodząc do szczegółowych rozliczeń pomiędzy stronami stwierdzić należało, iż wartość majątku wspólnego podlegającego podziałowi przez Sąd wynosi 470.817 zł (według wyliczenia: 422.417 + 21.000 + 21.000 + 6.400). Połowa tej kwoty to 235.408,50 zł. W wyniku podziału uczestnikowi przypadł majątek o wartości 6.400 zł. W wyniku podziału wnioskodawczyni przypadł majątek o wartości 464.417 zł. Celem rozliczenia wartości poszczególnych składników majątku przyznanych na własność odpowiednio uczestnikowi i wnioskodawczyni, należałoby zasądzić od niej na rzecz uczestnika kwotę 229.008,50 zł (według wyliczenia: 464.417 zł – 235.408,50 zł).

Od tak ustalonej kwoty należnej od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika należy odjąć jej nakład z majątku osobistego w kwocie 119.121,60 zł w postaci wpłaty na pokrycie wkładu mieszkaniowego w SM (...) kwoty 70.500 zł stanowiącej 28,2 % wartości nieruchomości położonej przy ul. (...) w Ł. w dacie jej nabycia. Daje to kwotę 109.886,90 zł (według wyliczenia: 229.008,50 zł – 119.121,60 zł = 109.886,90 zł). Do zwrotu uczestnikowi przez wnioskodawczynię należna jest kwota 100.000 zł z tytułu spłaty przez uczestnika części pożyczki zaciągniętej u B. B. na potrzeby majątku wspólnego (według wyliczenia: 109.886,90 zł + 100.000 zł = 209.886,90 zł). Do kwoty tej należy dodać należne uczestnikowi: kwotę 1.400 zł (z tytułu spłaty połowy salda ujemnego na rachunku w banku (...) S.A.) i kwotę 4.250 zł (z tytułu zwrotu połowy ceny sprzedaży samochodu osobowego marki N. (...)) co daje kwotę 215.536,90 zł (według wyliczenia: 209.886,90 zł + 1.400 zł + 4.250 zł = 215.536,90 zł).

Od tej kwoty należy odliczyć nakład z majątku wspólnego małżonków na majątek osobisty uczestnika w postaci pokrycia jego wkładu w spółce cywilnej (...) w kwocie 149.959,59 zł. Daje to kwotę 65.577,31 zł (według wyliczenia: 215.536,90 zł – 149.959,59 zł = 65.577,31 zł). Tak ustalona kwota podlega zasądzeniu od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika z tytułu rozliczenia nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty M. Z. oraz z tytułu – uznanych za zasadne i udowodnione – nakładów z majątku osobistego uczestnika i z majątku osobistego wnioskodawczyni na ich majątek wspólny.

Koszty przedmiotowego postępowania wyniosły 41.904,65 zł. Na koszty te złożyły się: opłata od wniosku – 1.000 zł, wynagrodzenie pełnomocników wnioskodawczyni i uczestnika w kwotach po 7.217 zł (ustalone na podstawie § 6 pkt

7 w związku z § 7 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013 poz. 461) oraz koszt opinii biegłych w kwocie łącznej: 26.470,65 zł (6.153,65 zł + 2.993,11 zł + 1.193,55 zł + 10.455 zł + 851 zł + 4.584,54 zł + 239,80 zł).

Koszty pokryte tymczasowo ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi wyniosły 8.520,50 zł. Koszty uiszczone w sprawie przez wnioskodawczynię wyniosły 11.294 zł (według wyliczenia: 1.000 zł - opłata od wniosku, 7217 zł – wynagrodzenie pełnomocnika, 800 zł + 2.277 zł - zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych sądowych). Koszty pokryte przez uczestnika wyniosły 22.090,50 zł (według wyliczenia: 7217 zł – wynagrodzenie pełnomocnika, 800 zł + 2.277 zł + 1496,50 zł + 8.500 zł + 800 zł + 1.000 zł – zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych sądowych).

O zwrocie kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. uznając, że zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik postępowania, powinni ponosić jego koszty po połowie. Brak jest również obecnie do przyjęcia, że należy podtrzymać zwolnienie od kosztów sądowych, które wnioskodawczyni zostało przyznane postanowieniem Sądu z dnia 22 sierpnia 2012 roku. Obecnie sytuacja finansowa wnioskodawczyni, jak i uczestnika jest bardzo dobra. Oboje posiadają stałe źródła wysokich dochodów osiąganych z tytułu prowadzonych działalności gospodarczych. Nie bez znaczenia dla obciążenia zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnika kosztami tego postępowania w równych częściach jest fakt, iż to postępowanie toczy się już blisko 6 lat (od grudnia 2010 roku), a znając treść zgłoszonych wniosków dowodowych, jak i szacunkowe koszty związane z ich przeprowadzeniem, powinni oni liczyć się z obowiązkiem ich finalnego poniesienia oraz koniecznością poczynienia na ten cel ewentualnych oszczędności.

Mając na uwadze powyższe od wnioskodawczyni należało zasądzić na rzecz uczestnika różnicę w połowie kosztów postępowania, a kosztami przez niego poniesionymi faktycznie w sprawie, to jest kwotę 1.138,18 zł (według wyliczenia: $41.904,65 \text{ zł} : 2 = 20.952,32 \text{ zł}$; $22.090,50 \text{ zł} - 20.952,32 \text{ zł} = 1.138,18 \text{ zł}$). Kwotę wyłożoną tymczasowo przez Skarb Państwa na pokrycie wynagrodzeń biegłych sądowych w wysokości 8.520,15 zł Sąd nakazał pobrać od wnioskodawczyni na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Różnica w kwocie wydatków pokrytych tymczasowo ze Skarbu Państwa i kwocie, którą Sąd nakazał pobrać od wnioskodawczyni na jego rzecz wynika z faktu pobrania od wnioskodawczyni i uczestnika przez Sąd zaliczek na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego B. R. (postanowienie k. 339 i postanowienie k. 518) zaliczek w zaokrągleniu do pełnych złotych.